

GONIEC KRAKOWSKI

Redakcja i Administracja:
Kraków, ul. Dunajewskiego Nr. 7.
Telefon 2502. — P.K.O. Nr. 140.011.

20M

BEZPARTYJNY DZIENNIK POPULARNY.

Prenumerata wynosi w Krakowie miesięcznie **M 480** —, z odnoszeniem do domu **M 520** —. Zamiejscowa **M 540** —. Zagranicą **640** —.

Ogłoszenia: Wiersz nonparelowy w zwykłych ogłoszeniach Mk 30. — Układ tabelaryczny Mk 40. — Drobne od wyrazu Mk 10. — Matrymonialne i korespondencya pryw. Mk 15. Nadesłane Mk 75. — Nekrologi Mk 40. — Komunikaty po kronice Mk 90. — Głosy publ. i dział ekono. Mk 90. — Na 1-ej stronie Mk 120. — Ogłoszenia zagraniczne 50% drożej. Załączniki przyjmuje się wedle umowy. Wszelkie komunikaty należy nadsyłać **wprost** do Admin. „Gonca Krakowskiego”. Komun. przesłanych Redakcyi uwzględniać się **nie będzie**.

Nr. 347.

Kraków, środa 21. grudnia.

Rok IV.

Czesi odstępują połowę Jaworzyny.

(Telegram własny „Gonca Krakowskiego”)

Gieszyn, 19 grudnia.

Czeskie koła polityczne, pragnąc przygotować grunt pod nieuniknioną rewizję sprawy Jaworzyny, a jednocześnie uratować przynajmniej połowę terytorium, do którego praw niczem udowodnić nie mogą — puszczają wśród ludności pogranicza pogłoski o mającym nastąpić podziale Jaworzyny pomiędzy Czechy a Polskę. Według tego projektu czeskiego, granica na terytorium Ja-

worzyny miałaby biec potokiem Jaworowym, nie jak dotychczas Białką, zostawiając przy Polsce zachodnią część terytorium Jaworzyny, samą jednak Jaworzynę-osadę pozostawiając przy Czechach.

Oczywiście, o zgodzie polskiej na takie „rozwiązanie” sprawy Jaworzyny mowy nie ma, Jaworzyna cała musi przypaść Polsce, Czesi zaś ewentualną rekompensatę terytorialną otrzymają gdzieindziej.

Proces polityczny na Słowaczynie

(Tel. wł. „Gonca Krakowskiego”).

Koszyca, 19 grudnia.

W Lewoczy, na Słowaczynie, rozstrzygnięty został przez czeski trybunał sądu przysięgłych od kilku dni toczący się

PROCES POLITYCZNY PRZECIWKO 14 SŁOWAKOM.

Oskarżonym o zaburzenia antypaństwowe. Przysięgłym przedłożono 80 pytań, dotyczących się win poszczególnych oskarżonych. Narada przysięgłych trwała 5 godzin. Po wysłuchaniu mów prokuratora i obrońców, trybunał, przy uwzględnieniu okoliczności łagodzących, ogłosił wyrok,

na mocy którego skazani zostali: jeden oskarżony na 7 lat więzienia, pięciu oskarżonych na 6 lat więzienia każdy, jeden na 4 lata i jeden na półtora roku więzienia. Wszyscy skazani tracą na 5 lat możność obejmowania publicznych urzędów.

Sześciu oskarżonych uwolniono. Skazani przyjęli wyrok spokojnie. Rozprawa budziła ogromne zajęcie, sala sądu była przepełniona publicznością, a nadto gmach sądu oblegany był przez tłumy.

Rozgoryczenie wśród urzędników

Powodem zbyt niski dodatek świąteczny.

Lwów. (Tel. wł.) Jak się z miarodajnego źródła dowiaduje „Gazeta Wieczorna”, uchwała Rady ministrów co do udzielenia zapomogi świątecznej w wysokości 12 do 18 tysięcy marek urzędnikom państwowym wywołała w kołach urzędniczych żywe niezadowolenie i po-

wszechne rozgoryczenie. W niektórych urzędach przeważa opinia, aby zapomogi, która jest uważana chyba za jałmużną, nie przyjmować i złożyć protest z powodu lekceważenia urzędników.

Wielka manifestacja młodzieży polskiej

— Zjazd ogólno-akademicki w Wilnie

Wilno (PAT). Dziś rozpoczął obrady zjazd ogólno-akademicki. W otwarciu wzięli udział przedstawiciele władz i organizacji społecznych. Zjazd otworzył p. Stanisław Paprocki z Warszawy, witając gości, między innymi: przedstawicieli młodzieży belgijskiej, w liczbie 9. Odczytano depesze, między innymi od prymasa Dalbora, od marszałka Sejmu, rektorów wyższych uczelni. Imieniem uniwersytetu wileńskiego powitał zjazd prorektor.

Przyjęto rezolucję: Drugi zjazd młodzieży akademickiej składa hołd pamięci poległych o wolność Wilna, wyraża wdzięczność szermierzom wolności, wypowiada wiarę, że bliski dzień uzo-

wnętrzenia woli ludności będzie dniem zespolenia z Rzeczpospolitą i końcem zatargu polskoliteńskiego. Gwarancją woli ludności będzie cała siła Rzeczypospolitej. W razie próby pogwałcenia koledzy wileńscy ujrzą kolegów całej Polski obok siebie w szeregu walczących o wolność, o prawo Polski do Wileńszczyzny.

Zjazd wyraża hołd Górnosłazakom, tym zaś, którzy pozostali pod wrażem przemocy, przesyła wyrazy pozdrowienia i współczucia oraz przyrzeczenie obrony ich praw, nie dając zapomnieć Polsce o krzywdzie, jaką ich spotkała. Młodzież stwierdza, że gotowa jest zawsze bronić praw polskich Lwowa.

Wojna domowa na Dalekim Wschodzie

Moskwa. (AW). Rząd republiki Dalekiego Wschodu zawiadomił naczelnego dowódcę wojsk japońskich na wschodzie, że republika Dalekiego Wschodu znajduje się w stanie wojennym z republiką we Władywostoku i że liczy ona

na neutralność Japonii. Wojska republiki Dalekiego Wschodu podjęły już operacje wojenne i przekroczyły granicę republiki Władywostockiej w kilku miejscach.

Podstawa oszczędności.

Kraków, 17 grudnia.

Żyjemy teraz pod hasłem oszczędności. Pierwsza próba budownictwa państwowego przekonała nas, że nie gospodarując „z kredką”, nie stawiliśmy maszyny tak kosztowną, iż sama siebie zjada. Jeżeli dodamy, że tej maszyny nikt nie smarował, raczej ona sama musiała smarować wszystkich, aby unikać tarć, — czyli, porzucając język obrazowy, — nikt nie chciał na skarbłożyć, lecz każdy z niego ciągnął, ile się dało, — nie dziwnego, że wszystko zaczęło w zastraszający sposób skrzypieć i trzeszczeć, a ogólny przestrah zmusił do zawrócenia z drogi.

Odruch obecny jest bez kwestyi zdrowy, pod warunkiem jednak, że nie będzie ślepym odruchem, lecz świadomym, rozważnym czynem, że reformy nie będą wprowadzane w pośpiechu i popłochu, lecz z należytych namysłem i rachunkiem. Nie tylko bowiem wydawać, lecz i oszczędzać należy „z kredką”, i oszczędność może być równie lekkomyślną, jak marnotrawstwo, a nie tak wiele nie kosztuje, jak nieustanne reformy i reorganizacja organizacji.

Można to unaoczniać na szeregu pospolitych przykładów, które — choć drobne — dadzą się łatwo przenieść na szerszy teren. — opatrzyć większymi cyframi i stanowić typowy wzór, jak się u nas gospodaruje, a jak się gospodarować nie powinno.

Postanowiono n. p. poskromić marnotrawstwo samochodowe, najzupełniej słusznie. Nie mogą odmówić trafności spostrzeżeniu pewnego felietonisty, który zauważył, że „państwo polskie po nastaniu niepodległości robiło na nim wrażenie przedstawienia kinematograficznego”. „Władze” nieustannie jeździły z końca na koniec Warszawy, — trwoniąc benzynę, psując powietrze i rozjeżdżając przechodniów. Do normalnego funkcjonowania maszyny państwowej niewątpliwie nie było wcale potrzebne to nieustanne corso. Reforma jednak nie powinna polegać na skasowaniu trzech czwartych czy dziewięciu dziesiątych tych samochodów urzędowych, lecz na usunięciu zbędnych. Tymczasem oto w Warszawie ofiarą oszczędności pada między innymi samochód ciężarowy, służący pewnej zamiejskiej instytucji do sprowadzania między innymi niezbędnej dla oświetlenia nafty. W braku samochodu trzeba się posługiwać furmankami. Proszę obliczyć, ile się na tem oszczędzi!

Przy obecnych różnicach kursu waluty książki i pisma zagraniczne są wydatkiem, na który żadna prywatna kieszeń urzędnika, profesora, literata czy nauczyciela pozwolić sobie nie może. Brak kontaktu umysłowego z cywilizowanym zachodem musi się ujemnie odbijać na całym poziomie inteligencji, pośrednio wpływać na dyskusje publiczne, obrady i uchwały sejmowe, sprawiać, że to i owo postanawia się po omacku, z natchnienia chwili, a rząd ma potem niemały kłopot z przystosowaniem do rzeczywistości pomysłów, poczętych z fantazyi. Bardziej bezpośrednią szkodę przynosi to, gdy same organa rządowe, ministerya, są odcięte od źródeł wiedzy i informacji, niezbędnych do umiętnego pokierowania sprawami państwa. Jasna rzecz, że takie m. p. ministeryum spraw zagranicznych winno być bardzo obficie zaopatrywane we wszelkie wydawnictwa zagraniczne, mające związek z polityką bieżącą, ze zagadnieniami finansowymi, handlowymi, przemysłowymi i t. p. — Skreślanie z jego budżetu wydatku na książkę, zawierającą n. p. dokładne dane wszechświatowej organizacji przemysłu górniczego, hutnicze-

go czy naftowego, może stanowić w najlepszym razie oszczędność — paru tysięcy marek, ale ignorancja jego delegatów przy zawieraniu jakiegos traktatu handlowego może kosztować kilka miliardów. Są na świecie rządy, które z hojnością imponującą zaopatrują cały świat w swe oficjalne wydawnictwa fach., rozsyłając je gratis ministeryom wszystkich krajów. Można by już ułożyć sporą bibliotekę z takich przesyłek amerykańskich, wysyłanych do Warszawy. Nie można jednak ograniczyć się do dzieł darowanych, chcąc prowadzić świadomą i planową politykę na arenie międzynarodowej, mimowoli bowiem redzi się przypuszczenia, że przyjaciele nawet najszczerzy nie troszczą się o pouczenie nas o tem, co nam wiedzieć potrzeba, lecz o to, co im trzeba, abyśmy wiedzieli.

Prawda, znaczna część naszych posłów i wyborców wyobraża sobie, że poważna polityka polega na wzajemnem mocowaniu się i przepychaniu różnych stronnictw i różnych klas społecznych między sobą, a polityka zagraniczna istnieje tylko tak sobie, dla honoru i splendoru, oraz dla ambicji i przyjemności tych panów, co to z Francuzami po francusku, z Anglikami po angielsku gadają, a w Paryżu są jak u siebie. W istocie jednak nie podobna dobrze kierować interesami własnego kraju, gdy się nie wie dokładnie, co się w cudzych dzieje, a od mądrego pokierowania zagraniczną polityką zależą nie tylko wielkie wydarzenia naszej historii, lecz i drobne troski lub pociechy naszego domowego gospodarstwa: ceny żyta i ceny śledzi, łatwość zarobku i kredytu, lub niedostatek i konieczność wędrowania w daleki świat za chlebem. — Z tego nie wynika, żeby nie można ograniczać wydatków na politykę zagraniczną, lecz że tu, jak wszędzie zresztą, oszczędzanie na rzeczy ważne i potrzebne jest marnotrawstwem, a prawdziwie rozumna oszczędność zasadza się na tem, by nie wydawać na rzeczy zbyteczne, choć tanie, a umieć wydać dużo tam, gdzie ta droga duże osiąga się korzyści.

Toż sama i co do redukcji urzędników. Przeciętny obywatel wie tylko, że jest ich za dużo i rad jest, gdy się dowie, że ich ubyło. Jeśli jednak okaże się, że pozbyto się tych, którzy pracują umiejętnie i skutecznie, a zostali ci, co ani w urzędzie, ani poza nim na nic się nie przydadzą, to gdzież oszczędność? Znacznie więcej kraj straci na niedołęstwie i nieuctwie taniej administracji, niż na opłacaniu ludzi zdolnych i sumiennych, którzy wiernie i umiejętnie nad jego interesami i bezpieczeństwem czuwają. Naturalnie najgorzej jest tam, gdzie jest nadmiar ludzi i ci ludzie doniczego. Zwracam tylko uwagę na to, jak się u nas ten przerosł maszyni biurokratycznej dokonał. Gdy jeden urząd nie spełniał należycie swego zadania, tworzone drugi, aby go kontrolował lub wyreczał, zamiast poprostu zastąpić ludzi niedołężnych zdolnymi, a złe obmyślane, niepraktyczne lub niedorzeczne sposoby działania — prostszymi a skuteczniejszymi. Ileż to istniało różnych władz dla zaprowiantowania kraju, a przemysłnictwo i pasek rozwijały się coraz bujniej! Ileż urzędów zajmowało się sprawami mieszkaniowemi, a tymczasem głód mieszkaniowy coraz bliższą grozi katastrofą, choć spłs ostatni wykazał, że ludność miast się nie zwiększyła!

Najoszczędniejszą administracją jest administracja mądra i uczciwa. Dodam jeszcze, że uczciwość powszechna jest jedyną, pewną i trwałą rękojmnią oszczędności. Tam, gdzie jeden pracuje, a drugi kontrolować go musi, trzeci kontroluje kontrolującego, a nad nimi jeszcze czwarty i piąty obejmuje dozór, tam niepodobna go gospodarować tanio — a co więcej — niepodobna dociec, na którym szczeblu drabiny tworzy się ta szpara, przez którą fundusze skarbowe przeciekają, to jest, kto mianowicie z kontrolujących czy kontrolowanych nadużycia popełnia.

W uczciwym i rządym społeczeństwie każdy pracuje i każdy kontroluje, gdyż każdy poczuwa się do obowiązku ostrzegania rządu i społeczeństwa przed krzywdą, którą nieuczciwość ogółowi wyrządza. Nie dzieli się tam przestępców na osłanianych i wytykanych, t. j. na **swoich** ludzi i ludzi z przeciwka, gdyż nikt nie ma ochoty złodzieja „swoim” nazywać. Przeprowadzenie tej reformy jest niezbędnym warunkiem naprawy skarbu.

R

**Nie zapominajmy
o Jaworzynie!**

Białoruś zrywa na zawsze z Rosją.

Białorusini uważają Moskwę i Kowno za wrogów Białorusi. — Zjazd białoruski stanął na stanowisku państwowości polskiej.

Kraków, 20 grudnia.

Nasza polityka na wschodnich kresach ciągle jeszcze nie ma dość zdecydowanej linii. Składa się na to wiele powodów, których główne źródło tkwi w nieustaleniu się jeszcze stosunków na ziemach wschodnich, przyznanych Polsce traktatem ryskim, jako też nie mniej w skomplikowanej sprawie wileńskiej.

Niezbędny zwłaszcza zdecydowaniem jest stanowisko opinii polskiej wobec Białorusinów. Na ogół spotyka się z przekonaniem, że ruch narodowy białoruski jest nieliczny i że nawet wśród tego obozu przeważają tendencje rusofilskie.

Okazuje się jednak, że obraz ten jest fałszywy. Jasno i zdecydowanie wyrazili swe stanowisko Białorusini na zjeździe białoruskim w Wilnie, o którym przed kilku dniami doniosły depesze. Zjazd zgromadził przeszło dwustu delegatów z prowincji, a przyjęte przez nich rezolucje są niezwykle charakterystyczne dla stosunku Białorusinów do Polski, Rosji i Litwy kowieńskiej.

Już we wstępnym przemówieniu powołany na przewodniczącego zjazdu p. Aleksjuk, podkreślił, że

NARÓD BIAŁORUSKI ZRYWA NA ZAWSZE WSZELKIE ZWIĄZKI Z ROSJĄ

i przyszłość swoją widzi jedynie w związku z Polską.

Pod względem politycznym zjazd stanął wyraźnie na stanowisku państwowości polskiej, widząc całkowite zaspokojenie swych aspiracji narodowych w autonomii dla Białorusi. Ten program zjazd też uznał za podstawę białoruskiej polityki narodowej. Jednocześnie zjazd podnosił, że Rosja, jako źródło imperyalizmu, winna być **kategorycznie i ostatecznie wykluczona z wszelkich możliwości wejścia z nią w związek państwowy**. Odnośnie do rządu kowieńskiego zjazd przyjął, że **rząd litewski musi być uznany za wroga sprawy białoruskiej**.

Niemniej silnie podkreślono konieczność pro-

wadzenia do ostatniej możliwości walki o wyzwolenie z pod jarzma bolszewickiego tej części Białorusi, która traktatem przypada Rosji. Wysoce znamienne jest też stwierdzenie przez zjazd, że **konstytucja polska gwarantuje pełnię praw narodowych Białorusinom**, — wobec czego wzwano naród białoruski do wzięcia jak najenergiczniejszego udziału w wyborach do Sejmu w Wilnie i Warszawie. Prócz tego zjazd przyjął szereg uchwał w sprawach szkolnych, gospodarczych i cywilnych.

Podkreśliliśmy tu rezolucje polityczne ze względu na to, iż ta strona programu białoruskiego nie może być bez znacznego wpływu na kształtowanie się naszej opinii politycznej wobec tak mieszanej narodowo ludności kresów wschodnich.

Prace zjazdu, jako też przyjęte rezolucje dowodzą dużego wyrobienia politycznego, a co ważniejsze, zdecydowanej linii politycznej działającej białoruskich.

Celem doręczenia uchwał zjazdu rządowi polskiemu, wyjechała do Warszawy specjalna delegacja. Wskazuje to, że działające białoruskie nie chcą rezolucyj zjazdowych traktować papierowo, lecz że stanowią one istotny program ich życia narodowego.

Nasi politycy i szerokie sfery polskie opierają często swój pogląd na ludy kresowe na podstawie przedwojennych kategorii myślenia. Nie liczą się dostatecznie z faktem, że uświadomienie narodowe w latach ostatnich — zwłaszcza na tych terenach, gdzie rozgrywały się zmagania tej miary, co wojna polsko-bolszewicka, nie tylko o prawo posiadania, ale o całość kultury, o „rząd dusz”, — musiało poczynić olbrzymie postępy. Świadectwem tych postępów jest niewątpliwie białoruski zjazd w Wilnie.

Trzeba bezstronnie okiem i z wyczerpaną uwagą patrzeć na kresy wschodnie, badać rozwój ich życia — i z dokonywujących się faktów wyciągać konsekwencje.

Anglicy, Stinnes i nasza dyplomacja.

Kraków, 20 grudnia.

„Frankfurter Zeitung”, organ wielkiego przemysłu zachodnio-niemieckiego, zbliżony do Stinnesa, ogłasza w jednym z ostatnich numerów charakterystyczny dokument. Ogłasza mianowicie „**List otwarty**” przeciwko decyzji genewskiej, zawierający znane aż do znudzenia argumenty niemieckie. „List” ten nie byłby wcale godnym uwagi, gdyby nie towarzyszące mu podpisy. **Albowiem obok nazwisk niemieckich znajdują się tam nazwiska wybitnych polityków i ekonomistów angielskich.**

Jest to niewątpliwie rezultat akcji, podjętej na szeroką skalę przez Stinnesa i Rathenaua w kierunku urabiania opinii społeczeństwa angielskiego i wpływania pośrednio na rząd angielski. Akcja ta prowadzona była przez obu niemieckich działaczy szczególnie intensywnie w czasie ich pobytu w Londynie. Znamienne objawem jest fakt, że Stinnes zakupił ostatnio kilka pism an-

gielskich, co wskazuje, że zamierza on w dalszym ciągu prowadzić systematyczną propagandę. Ze mu się to już po części udało. — świadczą owe podpisy Anglików pod „Listem otwartym”.

Efektownych szkód w sprawie górnośląskiej te niemieckie usiłowania wyrządzić nam już nie zdolają. Sprawa jest już przesądzona. Jednakowoż nasze czynniki miarodajne winny mimo wszystko ten „list otwarty” dokładnie przeczytać i rozważyć. Jest to bowiem ostrzeżenie i wskazówka, że placówek dyplomatycznych zagranicą, zwłaszcza ważniejszych, ani zaniedbywać, ani po macoszemu traktować nie wolno. Jednocześnie zaś wypływa z tej enuncjacji obalamuonych przez Stinnesa Anglików pouczenie, iż akcja od rządu do rządu nie wystarcza, ale koniecznem jest oddziaływanie na społeczeństwo. Tylko w ten sposób możemy się skutecznie bronić przed machinacjami naszych wrogów.

Jaka „rangę” mają różne waluty

Chiny pierwsze, Austria ostatnia. — Europa na trzecim miejscu idzie po Azyl. — Dolar królem giełdy i świata.

Kraków, 20 grudnia.

Jednym z wyrazu obecnego chaosu w gospodarce świata jest wartość pieniądza różnych krajów na giełdzie. Gdy przed wojną różnice między koroną, marką, frankiem, lirem włoskim wyrażały się w groszach, a stosunek np. franka do rubla, dolara i funta szterlinga był stały, odpowiadający tylko ilości zawartego w nich złota — teraz od marki polskiej np. do dolara jest całe niebo, a pomiędzy niemi cała drabina różnych pośród nich walut. Na tej drabinie pieniądź każdego kraju ma swoją „rangę” urzędową jeden wysoką, a drugi bardzo niską w stosunku do dolara — króla jegomości giełd każdego świata.

Wyjątek stanowi moneta Chin, która ma kurs wyższy nawet od dolara 18 proc., oraz Meksyku, gdzie zresztą też kursuje dolar, ale wyższy, od dolara Stanów Zjednoczonych o 5 proc. Wśród walut niższych kursem od dolara pierw-

wsze miejsce zajmuje Japonia — 96 proc., wartości dolara, a po niej Szwajcarya — 95 proc. Wszystkie inne waluty europejskie idą znacząco niżej.

Tak więc Europa „zeszła na psy” — na giełdzie idzie nie tylko po Ameryce, ale i po Azji, gdzie Chiny i Japonia, nie bardzo zniszczone przez wojnę, trzymają się tak mocno. Wśród pieniędzy państw europejskich najlepsze miejsce zajmują waluty krajów neutralnych, które wojny nie prowadziły, przeciwnie, na niej się zбогaciły. Drabina „rang” pieniędzy państw europejskich na giełdach przedstawia się następująco: Dolar — 100-proc., Szwajcarya 95 proc., Szwecya 85 proc., Holandia 83 proc., Anglia 79 proc., Dania 70 proc., Hiszpania 68 proc., Norwegia 47 proc., Francya 37 proc., Belgia 36 proc., Grecja 22 proc., Włochy 20 proc., Turcja 12 proc., Portugalia 8 proc., Jugosławia 8 proc., Finlandya 8 proc., Czechy 5 i pół proc., Bułgaria 3 proc.,

Estonia 1 procent, Węgry 0,68 procent, Łotwa 0,52 proc., Niemcy 0,51 proc., Polska 0,16 proc., Austria 0,10 proc.

Tak więc nawet potęga Bangu angielskiego i funta szterlinga musiała uchylić się przed dolarem — Anglia ma na giełdzie dopiero piątą

rangę po dolarze. Ponieważ zaś mała Szwajcaria ani duże, lecz niedołęzne Chiny nie odgrywają wielkiej roli na rynku pieniężnym świata. — Jego Mość Dolar Pierwszy jest jego niepodzielnym królem i panem.

Paskarze w historii świata.

„Nuworisz“ Grecyi i Rzymu. — Po rewolucyi francuskiej. — Doba dzisiejsza.

Kraków, 20 grudnia.

(1.) Jednym z najbardziej utartych komunałów jest zdanie: historia się powtarza. A jednak w komunałach tym tkwi dużo prawdy. Pewne okresy historyczne mają istotnie bardzo wiele podobieństw, szczególnie zaś okazy t. zw. przejściowe, do których zaliczyć należy przede wszystkim czasy obecne. W czasach przejściowych ukazują się zawsze cały szereg objawów w życiu społecznym, politycznym i ogólnokulturalnym, objawów, które stanowią jakby nieodłączną cechę epoki. Jedną z takich cech okresów przejściowych jest niechybnie ogólny upadek moralności i korupcja; obok korupcji, obok szybkiego wytwarzania się bogactw pojawia się zawsze wówczas na arenie życia typ osobliwy, typ świeżo wzbogaconego człowieka. Już Theognis z Megary w VI. wieku przed Chr. gorzko żalił się na przewagę „nowych bogaczy“ i odsuwanie żywiołów arystokratycznych.

Pojawiający się wówczas świeżo upieczony bogacz potrafił wstydzić się publicznie, że brak mu tego wysokiego stopnia wykształcenia, jaki cechuje ówczesne towarzystwo ateńskie. Gdy który z tych nowych bogaczy z trudem dostaje się do właściwego towarzystwa ateńskiego, to jest wnet przedmiotem kpin, których nie szczędzi mu nawet i kucharz ucztę sporządzający.

Podobnie działo się i w Rzymie. Gdy z jednej strony przeniesiona z Grecyi wysoka kultura umysłowa i towarzyska znajdowała tutaj swój najwyższy wyraz gdy domy patrycjuszów gościnnie przyjmowały poetów, uczonych i arystokrację ducha, z drugiej strony czasy przejściowe manifestowały się już w zbytkownych i rozpustnych obyczajach stolicy, które pojawiły się dzięki temu, że do miasta ściągnęły ogromne masy ludzi „ordynarnych“. Nowych bogaczy przyciągała zewsząd do Rzymu możność robienia interesów i używania życia. Rzym zalany został przez ludzi, którzy zdolali dojść do fortun przy gmatwaniu politycznej; życie społecznotowarzystwo miasta zaczęło gwałtownie zmieniać swój charakter. Przejawy tego życia, opowiada historię tych czasów, przypominają życie światowe nowoupieczonych miliardów amerykańskich z tym chyba dodatkiem, że noszą jeszcze bardzo często na sobie znamiona wyrafionego okrucieństwa.

Minęło wiele stuleci i po wielkim przeobrażeniu politycznym, jakim była Rewolucja

francuska, nowi bogacze pojawiają się znowu na scenie. Dostawcy dla wojska i speculanci zajęli dawne palace szlacheckie i zrobili je miejscem oślepiającej rozrzutności a przy panującej wówczas drożyznie tylko bardzo bogaci ludzie mogli u siebie przyjmować gości. Ale i owi „nouveaux riches“ okresu rewolucyjnego nie uniknęli dotkliwej satyry ze strony autorów ówczesnych, podobnie jak poprzednicy ich w starożytnej Grecyi byli bohaterami komedyi Arystofanesa. Sceny paryskie dawały możność oglądania w nader przeżytych formie znanych postaci z nowopowstałego świata finansowego.

Miały więc swoich „nowych bogaczy“ wieki klasyczne, miały i czasy nowożytne, ale nigdy może ten typ, stanowiący istotne „signum temporis“ nie występował w takiej pełni i w takiej

Tajemnica pukających duchów i wirujących stolików.

Kraków, 20 grudnia.

W dziedzinie spirytyzmu wysuwa się na pierwszy plan możność wprowadzania w ruch przedmiotów martwych, bez dotykania ich oraz bez pomocy znanych sił przyrody, jakim są światło, ciepło i elektryczność.

Wirujące stoliki „aporty“ przedmiotów, stukania itp. objawy zostały po części przez sprytnych oszustów i szarlatanów zdyskredytowane i ośmieszone.

Jednakowoż poważne doświadczenia czynione przez fachowych eksperymentatorów, opierających się o zasady wiedzy ścisłej, dały niejednokrotnie wyniki bardzo ciekawe, wykazujące istnienie telekinezy.

Nieraz eksperymenty udawały się przy pełnym świetle. Niejednokrotnie też powiodło się utrwalić zjawiska medyuniczne na kliszy fotograficznej.

Jednym z najciekawszych eksperymentów był następujący: medyum usadowione na wadze miało podnieść stojący opodal stolik. Stolik podniósł się istotnie, a równocześnie ciężar medyum powiększył się o ciężar stolika.

Wyciągnięto z tego wniosek, że niewidzialne dla oka materialnego — promienie dokonywały pracy podnoszenia stolika.

Na uzasadnienie tej hipotezy wpływał fakt, że ilekroć pomiędzy medyum a podnoszonym przedmiotem znajdowało się ciało obce — przedmiot natychmiast opadał.

liczbie, jak w chwili obecnej. Już podczas Kongresu Wersalskiego „nouveau-riche“ pojawia się jako element rzucający się w oczy. Porównując zewnętrzną stronę kongresu Wersalskiego z jego poprzednikiem z przed stu lat, kongresem Wiedeńskim, podkreśla publicysta-sprawozdawca ten właśnie żywioł, twierdząc, że zewnętrzny efekt kongresu zepsuty był przez nadmierną ilość rzucających się wszędzie w oczy nowych bogaczy.

Tak jak zmieniła się radykalnie atmosfera Paryża podczas konferencji, tak zmieniła się również i u nas. Przyniósł ją ze sobą w znacznym stopniu właśnie świeżo upieczony bogacz; zapewnił on sobie te wszystkie miejsca, na które przywykliśmy spoglądać, jako na ośrodki umysłowej, artystycznej czy towarzyskiej kultury.

Nasz „nowy bogacz“ zapełnia dziś sale teatrów, stanowi o kierunku repertuaru, dominuje na wszystkich zebraniach publicznych, jest żywym wyobraźniem nowej etyki, która każe zapomnieć o wszystkim, co było wzniosłem i szlachetnem w przeszłości. Skończy się jednak panowanie „nuworisz“, tak jak kończyło się w dawnych wiekach, a powojenne rozpręczenie i korupcja moralna ustąpi znowu miejsca całej naszej bogatej tradycji kulturalnej, równowadze społecznej i ustalonym pojęciom etycznym.

Angielski przyrodnik Crawford skonstruował przyrząd sygnalizujący najłżejszy nacisk na swej powierzchni. Aparat ten umieszczony prostopadle do przypuszczalnego kierunku niewidzialnych „ramion“ natychmiast dawał znać dzwonkiem, że odczuwa jakiś mechaniczny napór. Zdolano wkońcu to tajemnicze ramie sfotografować.

Monachijski neurolog Schranck-Notzing otrzymał fotografię, na której widniała jakoby ścieżka drucików między dwiema dłońmi, na których to drucikach unosiła się kulka celulooidowa.

Czem są owe kończyny „astralne“, jak powstają — oto nierozwiązana dotychczas zagadka. Istnieje przypuszczenie, że z ciała medyum wydziela się materja t. zw. „plasma życiowa“, która ze stanu lotnego gazowego przechodzi w ciało stałe.

Inna hipoteza opiewa, że są to twory psychogiczne, stanowiące produkt wzmożonej działalności mózgowej medyum. Schranck-Notzing przytacza, że człowiek w niebezpieczeństwie — w obliczu śmierci może znaleźć sposób ratunku niemożliwy do wytłomaczenia w normalnych warunkach. Wypływałby z tego wniosek, że nadmiernie podrażniony mózg wytwarza owe „astralne“ kończyny, które spełniają różne nakazane funkcje.

Żadne z tych stanowisk nie zostało dotychczas uznanem. Zbadanie tajemnicy „stolików wirujących“ — to kwestya przyszłości.

ST. MRÓZ.

Gabryela Zapolska w teatrze i w powieści.

Jeżeliby kto zapytał, jaka jest najlepsza naturalistyczna komedia współczesnego polskiego teatru, bez wielkiego wahania odpowiedziałbym, że Zapolskiej „Moralność pani Dulskiej“. Była ona taka żywa, taka wyrazista, taka naturalna, stanowiła taki drgający wykrój z rzeczywistości, a zarazem była taką naturalną satyrą na rzeczywistość — że w tym rodzaju nie miała sobie równej poza sobą, a nie ma dotąd lepszej po sobie, nawet w najlepszej komedyi Perzyńskiego „Lekkomyślna siostra“, drugiem arcydziele naszej współczesnej komedyi.

„Moralnością pani Dulskiej“ określiła Zapolska najlepiej swoje stanowisko zarówno w literaturze, jak poniekąd nawet w życiu polskim, twórczości jej bowiem zarówno teatralnej, jak powieściowej, przyświecała stale dewiza „bawiąc, nauczać“. Sztuki teatralne i powieści Zapolskiej były systematycznie stawianem przed oczyma współczesności satyrycznem zwierciadłem kultury społecznej, umysłowej, estetycznej i moralnej a obok tego umyślnie zgęszczonemi czarnemi barwami malowanym obrazem najbrzydszych, najbardziej odstręczających i grozą przejmujących stron życia. Zapolska z pasją, z zaciekłością, z upodobaniem powiadaćby można, gdyby nie jej stały moralny patos, pisała o tem wszystkim „o czem się nie mówi“, wyciągała na deski sceniczne żywych „ludzi głupich“ z ich banalną miłością („Ich czworo“) kurtyzańską z konieczności przeszłość prawie ka-

zdej „Panny Maliczewskiej“, gdy ta chce zostać „artystką“, przedstawiała jak zepsutą być może „kobieta bez zmyłu“. Wszystko to było okropne, ale było jednocześnie scenicznie i życiowo tak zajmujące i tak niestety, prawdziwe, że dzieło Zapolskiej spełniało swoją artystyczno-społeczną rolę. Bodaj pierwszym takim usiłowaniem wstrząśnięcia przez powieść świadomością moralną społeczeństwa była zrodzona zresztą z ducha Zoii „Kaska Karyatyd“ powieść o uwiedzionej służącej. Szukała jeszcze długo swojej drogi, twórczej w nowelach naturalistycznych, w powieściach takich, jak „Córka Tuśki“ (wszystko zresztą utwory o dominującej nucie erotycznej) aż nareszcie znalazła ją w twórczości dla sceny. Nie mogło zresztą być inaczej z kobietą piszącą, która sama była nieprzeciętną aktorką, żyła sama na scenie i dla sceny i poznała teatr, jak mało kto. Dowodem tej jej znajomości warunków życia na przestrzeni sceny był bombastyczny nieco, a zawsze jednak niezawodnie wzruszający publiczność „Tamten“, melodramat patryotyczny o równie szlachetnej tendencji, jak znakomitej robocie scenicznej. Było to widowisko, na które widz nie mógł patrzeć bez łzy w oczach, choć było tak proste, że aż prawie banalne — a jednak tak jednocześnie żywe.

Bujność temperamentu nie tylko życiowego i scenicznego ale także pisarskiego Zapolskiej, była tak wielka, że nie mogła ona poprzestać nawet na powieści i teatrze. Sięgała ona śmiało ręką także do publicystyki, a jej stałe rubryki felietonowo-społeczne w dziennikach lwowskich i krakowskich „Przez moje okno“, zdradzały zarówno bystrą obserwację, jak myśl głębszą, obok pierwiastku uczuciowego i estetycznego. Obok tych zresztą działała tu także u Zapolskiej niezmiernie żywa, a czyniąca z niej urodzoną dziennikarkę, poczucie aktualności, które kazało jej np. napisać sztukę

„Carewicz“, tylko dla tego, że temat „rosyjski“ w danym czasie był aktualny.

Z takiego samego poczucia „aktualności“ zrodziło się wiele powieści, nowel i utworów teatralnych Zapolskiej, takich jak „Jojne Firulkes“, „Malka Szwarcenkop“, jak choćby ostatnia jej farsa „Asystent“ itd. Wszystko, o czem mówiono w społeczeństwie w danej chwili, każda kwestya, która obchodziła ogół, znajdowała natychmiastowe odbicie w noweli, powieści, komedyi Zapolskiej. Stąd też nie wszystkie utwory Zapolskiej odznaczają się jednaką miarą artystycznej wartości, niektóre noszą cechę zbyt pośpiesznej lub zbyt aktualnie tendencyjnej roboty, są czasem naprawdę tylko „sezonowe“, jak „miłość“ w Zakopanem. Twórcza erupcywność Zapolskiej wyrzucała je ze siebie żywiołowo i nienal, jak wulkan.

Indywidualność Zapolskiej była wogóle duża na miarę zupełną nie współczesną a raczej renesansową. Była to kobieta, która np. w czasach odrodzenia we Włoszech mogłaby odgrywać rolę niesłychanie wybitną. W ramach życia społecznego, niesłychanie różnorodnego, ale zarazem ściągającego kandy osobowości, możność osobistego „wyrzucia się“ takich bujnych indywidualności jest znacznie ograniczona i z konieczności nie raz idzie w kierunku twórczości artystycznej z dobrym rezultatem, bo o trwałej wartości. Tej „waczi“ współczesnego ustroju zawdzięczamy powieściopisarską i scenopisarską twórczość Zapolskiej. Zajęła ona tu miejsce bardzo wybitne, wyraźnie indywidualne i oryginalne, z którego nieprędko zostanie wyeliminowana. Zwłaszcza w teatrze polskim komedye Zapolskiej zajmować będą miejsce honorowe dokąd tylko teatr naturalistyczny wogóle się utrzyma. A nie ma on bynajmniej ochoty ustąpić tak szybko.

DZIEŃ DOBRY.

Burza w Krakowie.

Wyją wichry, biją gromy
Drżą we fundamentach domy
Z wszystkich szczelin trąbi śwista
Jakby grało dyabłów trzysta.

„Dyabłów wzywać dziś nie trzeba!”
Upomina stara „beba”
I paciorek swój mamrótą
Drżącą dłonią głaszcząc kota.

Szepcą ludzie potrwożeni,
Ze się „dyabeł w polu żeni”
Ze się dyabeł żeni z jędzą
A kamraty za nim pędzą.

Fiecz wyjaśnić się ośmielę
Niech dyabelskie to wesele
Chociaż owa burza wściekła
Jest powodem czartów z piekła

Ten porwany został żywcam
Co jest strasznym niegodziwcem
Który zdziera, który łupi
Naród biedny a tak głupi

Tego losu iotr jest warty
Cieszą się nie tylko czarty
Ale w niebie i anieli;
Poniedziałka — dyabli wzięli!

Chwila bieżąca.

Kalendarzyk:

Teofila

Wschód słońca: 8:56

Zachód słońca: 4:59

Długość dnia: 8:02

Wtorek

20

Grudnia

TEATR IM. J. SŁOWACKIEGO.

Wtorek: „Strasne dzieci”.

Środa: „Strasne dzieci”.

TEATR M. OPERA I OPERETKA

Wtorek: „Szkoła miłości”.

Środa: „Szkoła miłości”.

TEATR BAGATELA

Wtorek: „Osiolkowi w żłoby dano”.

Środa: „Osiolkowi w żłoby dano”.

OPERETKA NOWOŚCI

Wtorek: „Słownik hiszpański”.

Środa: „Taniec szczęścia”.

WYKŁADY ZWIĄZKU LITERATÓW W DOMU ARTYSTÓW (PLAC ŚW. DUCHA).

Środa, prof. Ludwik Skoczylas: „Powieści śp. Zaspolskiej”.

Kraków w 1 klasie płac

(*) Przed kilku dniami przyniosły dzienniki wiadomość o zaliczeniu Krakowa, Lwowa i Poznania do pierwszej klasy płac. Wiadomość ta jednakże nie została potwierdzoną przez żadne rozporządzenie ministerialne.

Dopiero dzisiaj donoszą nam, że ministerium zaliczyło wyżej wspomniane miasta z dniem 1-go grudnia br do pierwszej klasy płac ze względu na drożyznę w tych miastach.

—ooo—

O dobra „martwej ręki”

W prezydium Rady ministrów odbyło się wspólne posiedzenie międzyministerialnej komisji i komitetu biskupiego w sprawie przekazania państwu dóbr „martwej ręki” na cele parcelacji.

Referował sprawę z ramienia rządu dr Kiernik przedstawiając punkty, ustalone jako podstawa pertraktacji ze strony Rządu. Punkty te obejmują cztery zasady, a mianowicie:

1) Przejęcie przez Rząd dóbr „martwej ręki” znajdujących się w posiadaniu kościoła.

2) Zarezerwowanie na gospodarstwa dla proboszczów i służby kościelnej obszaru od 8—15 hektarów do dóbr „martwej ręki” albo majątków już rozparcelowanych przez Rząd.

3) Uregulowanie drogą ustawy sejmowej sprawy nierozparcelowanych dóbr poduchownych, będących w posiadaniu państwa.

4) Utworzenie z sum, otrzymywanych ze sprzedaży dóbr „martwej ręki”, masy rozrachunkowej między Kościołem i państwem w sprawie mającego nastąpić uposażenia duchowieństwa.

Z ramienia komitetu biskupiego kardynał Dalbor przedstawił kontrpropozycję, w której między innymi żąda wzięcia za podstawę rokowań nie tylko ustawodawstwa państwowego, ale także kanonicznego i powtórnie zastrzega kościołowi prawo posiadania majątku nieruchomego i wreszcie żąda wstrzymania wydanych już zarządzeń co do parcelacji dóbr kościelnych i poduchownych.

Rząd odpowiedział swoją na kontrpropozycję, że komuniqueje na następnej konferencji, która odbędzie się dnia 18 stycznia 1922 r.

Gdy orkan szalał nad Krakowem...

Szkody i spustoszenia. — Dwoje dzieci zranionych. — Kule ogniste.

(Kr.) Fenomenalne a groźne i grzyzysko natury, którego widownią był onegdaj Kraków, — nie ma równego sobie od dziesiątek lat w historii meteorologii.

Burza powietrzna o niebywałym nasileniu, rozpetanie wszystkich wichrów, jak w legendarną noc walpurgową, przy przerażającym akompaniamencie grzmotów, oślepiających błyskawicach — to rzecz bądź co bądź niezwykle w naszym pasle klimatycznym i w drugiej połowie grudnia!

Wprawdzie rok 1909 był także świadkiem podobnej ekstrawagancji atmosferycznej, która upamiętniła się nawet (w sam dzień pierwszego święta Bożego Narodzenia) — uderzeniem pioruna w kościół parafialny na Podgórzu, jednakowoż ani gwałtowność, ani groza powietrznej katastrofy nie może iść w porównanie z pamiętnym wieczorem z 18 na 19 grudnia 1921 r. w Krakowie.

We wczorajszym numerze daliśmy sprawozdanie z ogólnego przebiegu dorywczo zaobserwowanego kataklizmu.

Dziś dochodzą nas iście zdumiewające szczegóły tego sabbatu rozpetanych potęg przestworza.

O sile wichru już to świadczyć może, że napór powietrza w wielu miejscach

POŁAMAŁ LÓD NA WIŚLE,

podtrzymać na brzegi całe kolosalne tafle lodowe i z uczynionych w ten sposób przerębli wyrzucił do wysokości mostów zwarte słupy wody.

Na przedmieściach, zwłaszcza na Dębnikach, nie ostał się nawale ani jeden parkan lub płot, których połamane szczątki znachodzili ludzie na drugi dzień odrzucone, a nawet przeniesione o kilkaset metrów. Większa część sztydów sklepowych uległa podobnemu losowi. Na nubleżach przedmieścia

ZAWALIŁA BURZA KILKANAŚCIE KOMINÓW z kilku domków pozrywała zaś dachy, w wielu kamienicach wywaliła bramy i powyrywała okna.

Nie obyło się również bez

OFIAR W LUDZIACH.

Dwoje dzieci, które burza zaskoczyła na ulicy — zostało przez wicher o ziemię rzucone, przyczem doznały silnych obrażeń, zwłaszcza mała dziewczynka ma niebezpiecznie zranioną głowę, a chłopczyk, nie wiele od niej starszy, odniósł dotkliwe potłuczenia.

Wicher zdołał wtargnąć nawet

DO MIESZKAŃ PIĘTROWYCH

na przedmieściach, wystawionych zwłaszcza nad Wisłą na pastwę nawalnic. Szalona zawierucha zdawała się wylamywać drzwi i okna, a wiatr, świszcząc przeraźliwie, gasił zapalone lampy, wypychał dym i ogień z pieców na pokoje.

Charakterystycznym zjawiskiem nawalnicy było, że pioruny spadały na ziemię przeważnie jako

KULE OGNISTE

w formie więc — jak wiadomo — najbardziej niebezpiecznej.

W domach rozlegał się płacz dzieci i głośnie modlitwy starych kobiet. Psy były przeraźliwie, a koty jak oszalałe rzucały się do okien.

Szczególniejsza rzecz, że na jakie dwa tygodnie przed burzą opadły przedmieścia Krakowa całe

CHMARY KRUKÓW.

Ponure drapieżniki prowadzą zacięte walki z wronami, rugując je z ich własnych gniazd i wciśkając się z pól w ogrody i sady domostw.

Niepamiętny dotychczas najazd czarnych, skrzydlatych gości daje powód zabobonnym ludziom do równie smutnych, jak bezrozumnych przepowiedni.

Zdziesiątkowane dachy Krakowa.

(t) Przez cały wczorajszy dzień zgłaszało się do urzędu budownictwa miejskiego mnóstwo osób z doniesieniami o szkodach, poczynionych przez niedzielną orkan.

Jak się dowiadujemy, siła niezwyklego wicheru uszkodziła około 20 przeszło dachów w obrębie Wielkiego Krakowa.

W dniu wczorajszym rozpoczęto naprawę uszkodzonych przewodów telefonicznych, których liczba sięga tysięcy.

W przyłączonych dzielnicach burza zerwała druty elektryczne; skutkiem czego panują tam już drugi wieczór ciemności.

Elektrownia miejska dotąd nie przystępowała do naprawy przewodów, nie troszcząc się o bezpieczeństwo mieszkańców tych dzielnic. Również i w Podgórzu, wskutek zerwania się połączeń elektrycznych, nie odbyła się nauka w szkołach wieczornych.

Także gazownia miejska poniosła olbrzymie szkody, gdyż szalony orkan zniszczył siatki w latarniach ulicznych.

Waluciarze, którzy wywieźli 2 miliardy.

Udaremniiony wywóz 80 milionów.

(*) Przed niedawnym czasem donieśliśmy o aresztowaniu waluciarza Schwartza, który już od kilku miesięcy trudnił się wywożeniem srebrnych monet austriackich zagranicę.

Podczas rewizji znaleziono wówczas przy Schwartza 180 milionów marek w różnych walutach, którym miał wywatowane całe państwo. Wspólnikom Schwartza, którzy wówczas z nim jechali udało się uciec bezkarnie.

Obecnie, jak się dowiadujemy, organa wywiadowcze policyjne państwowej w Chrzanowie przytrzymały jednego ze współników — nazwiskiem Izrael Hammelsdorfer, który również trudnił się zawodowo wywożeniem obcych walut zagranicę.

Podczas śledztwa wyszło na jaw, że aresztowany Hammelsdorfer był prawą ręką Schwartza. Obaj speculanci bardzo często przyjeżdżali do Krakowa, gdzie odbierali od swych współników na czarnej giełdzie gotowe już do eksportu pa-

czki z obcymi walutami.

Stwierdzono, że Hammelsdorfer wspólnie z Schwartzem w ciągu dwóch ostatnich miesięcy WYWIEZLI 2 MILIARDY MAREK W RÓŻNYCH WALUTACH.

Pieniądze te wywozili speculanci głównie do Wiednia.

Przy aresztowanych przeprowadzono ścisłą rewizję, podczas której

ZNALEZIONO PRZY HAMMELSDORFERZE 29.000 DOLARÓW

(co czyni 80 milionów marek), którym miał wywatowane całe ubranie. Pieniądze te skonfiskowano, speculantów zaś odstawiono do więzienia w Krakowie.

Jak słychać na doniesienie policyjne chrzanowskiej organa policyjne w Krakowie mają przeprowadzić szereg aresztowań wśród speculantów w krak. czarnej giełdy.

Nowa serya włamań w Krakowie.

(t) W ubiegłą niedzielę poza obrabowaniem kościoła św. Krzyszta przy placu św. Ducha, dokonano całego szeregu bardzo śmiałych włamań w różnych dzielnicach Krakowa.

Miedzy innymi włamano się do sklepu Sterna przy ul. Lwowskiej 1, 1 na Podgórzu.

Bandyci weszli do sklepu, zrobwszy uprzednio podkop z podwórca pod tylne ubikacje sklepowe, poczem dostawszy się do wnętrza spłądrowali cały sklep.

Łupem rabusiów padła większa ilość nienależnych wartości pół miliona marek.

W tej samej dzielnicy przy ul. Parkowej 1, 9

weszli opryszką przez okno, w którym wybili szybę do mieszkania p. Preissa.

W RECE BANDYTÓW WPADŁA BIŻUTERIA I GARDEROBA WARTOŚCI 2 MILIONÓW MK.

Bezczelność opryszków ilustruje fakt, że kradzieży dokonali podczas snu całej rodziny Preissa w przyległym pokoju.

W ten sam dzień rano koło godziny 11 włamano się do mieszkania p. Karoliny Szklarczyk zam. przy ul. Straszewskiego 1, 12, gdzie skradziono garderobę oraz futro wartości pół miliona marek.

Do mieszkania p. Franciszki Papieciowej, zam.

przy ul. św. Jana 1. 4. dostali się włamywacze przez rozbicie zamków u drzwi. Bandyci skradli garderobę, której wartości na razie nie zdołano ustalić.

Również do mieszkania p. Anny Silberstein, zam. przy ul. Ciemnej 1. 15, włamali się nieznanymi rabusie i skradli wielką ilość garderoby.

Wreszcie dokonano włamania przy ul. Sobieskiego 1. 7 do mieszkania Maryi Zagórskiej pod-

czas jej nieobecności. Opryski zrabowali bluzę, wartości kilkuset tysięcy marek. Włamywacze spłoszeni przez sąsiadów pozostawili na schodach kosz naladowany bielizną, którego nie zdołali unieść.

Prócz tego dokonano jeszcze w całym mieście wielu drobniejszych włamań. Bandytom, jak zwykle (!), sprzyjało szczęście, gdyż w żadnym z powyższych wypadków sprawców nie wykryto.

Bandycka „trzynastka”

Urzędnik wojskowy — hersztem szajki. — Tajne narady bandytów w sądzie wojskowym.

Lwów. (Tel. wł.). Na absolwenta praw Tadeusza Zawadzkiego został wykonany napad rabunkowy przez bandytów przemyskich w niezwykłych warunkach. Dochodzenia policyjne dały następujące wyniki: Z inicjatywy niejakiego Machera, urzędnika wojskowego w sądzie wojskowym w Przemyślu powstała tam spółka bandycka pod nazwą „trzynastka”. Na razie nie zdołano stwierdzić, ilu członków posiadała ta szajka. To tylko jest pewne, że oprócz Machera należeli tam 17-letni Tadeusz Łeputa, absolwent szkoły handlowej w Przemyślu, suchotnik i kaleka bez prawej ręki i Roman Hładki, pomocnik handlowy, obecnie bez zajęcia. Macher dał im do podpisania tajny regulamin, nakładający obowiązek bezwzględnej posłuszeństwa i dający mu prawa zastrzelenia członka szajki, łamiącego regulamin. Przed każdym zamachem młody Macher dawał szczegółowe instrukcje.

Narady „Trzynastki” odbywały się w biurze Machera, w sądzie wojskowym w Przemyślu. Przed kilku dniami Macher kazał obu przygotować się do wyjazdu do Lwowa. Wszyscy trzej przybyli 17 bm. do Lwowa udali się do mieszkania Zawadzkiego. Macher czekał na dole, zaś Łeputa i Hładki weszli do mieszkania. Pierwszy wszedł Hładki i zapytał się Zawadzkiego czy tu mieszka pan Hirsch. Następnie uderzył Zawadzkiego w głowę łaską żelazną. Zawadzki wybiegł z pokoju i zaczął wołać o pomoc, wobec czego bandyci zbiegli bez łupu. Obaj zostali tego samego dnia aresztowani przez policję. Zawadzki nie posiadał w mieszkaniu nic wartościowego, oprócz umeblowania i kilku ubrań, wobec czego cel tego najścia jest niewytłomaczony.

Machera i Hładkiego odstawiono do aresztów policyjnych.

Ujęcie niebezpiecznych zbrodniarzy we Lwowie

Ze Lwowa donoszą: Policji lwowskiej udało się niezwykle podołać, mianowicie ujęto szajkę najniebezpieczniejszych bandytów. Są to włamywacze Sludek, Znamiorowski, Siomiany i Kucharski. Ujęto ich onegdaj wieczorem w piwnicy przy ulicy Gródeckiej, gdzie ukryli się w

zamierze włamania się w nocy do restauracji Kesslera. O 11 w nocy wykrył ich oddział żołnierzy policyjnych. Bandyci próbowali się bronić, jednak strzały rewolwerowe żołnierzy policyjnych zmusiły ich do poddania się. Zostali oni odstawieni do aresztów policyjnych.

Napad rabunkowy — na złodzieja.

W Zagiszy, w Zagłębiu Dąbrowskiem, czerpane zysków z potajemnych szybów węglowych jest na porządku dziennym. Co noc niemało wywozi się po kilka wozów węgla, który sprzedaje się w okolicznych wioskach.

Niejakiego Tomasza Pawelczyk zarobił w ten sposób 100.000 marek. Nieuczciwy ten zarobek nie wyszedł mu jednak na dobre. Zazdrośni, dowiedziawszy się o jego zyskach, uplanowali napad. Wieczorem wpadło do mieszkania czterech za-

maskowanych mężczyzn, żądając wydania pieniędzy. Kiedy Pawelczyk oświadczył, że pieniędzy nie ma, jeden z rabusiów strzelił do niego, raniąc go ciężko w głowę. Na skutek alarmu zbiegli się domownicy, płosząc napastników, którzy jednak zdążyli przedtem zrabować portfel z 40 tysiącami marek.

Słusznie powiedzieć może Pawelczyk, że „kradzione nie tuczy”.

Tragiczna śmierć dwojga dzieci.

Wypadki spalania się dzieci, pozostawionych bez dozoru, powtarzają się coraz częściej. Z Warszawy donoszą znowu o tragicznym wypadku, którego ofiarą padło życie dwojga dzieci.

W mieszkaniu niejakiego Ambrogo, szewca, pozostały same dwie małe dziewczynki, jedna niespełna 2-letnia, druga licząca dopiero 3 miesiące. Gdy matka powróciła do domu i otwo-

rzyła drzwi, buchnęły na nią gęste kłęby dymu, który udaremniał wejście do izdebki. Na krzyk Ambrogowej: „pali się! ratujcie dzieci!” — nadbiegli sąsiedzi, którzy porwali nawpół martwe dzieci, poczem kilku kębami wody ugasił palącą się koidrę i stół.

Ratunek jednak przyszedł za późno, gdyż dzieci już nie żyły, zaduszone dymem.

360.000 frank. zakopanych w parku

(1.) Jak już donosiliśmy, w Brukseli aresztowano przed niedawnym ex-officera lotnika, kawalera Legii honorowej, Armandu Grenet, który będąc urzędnikiem Banku francuskiego, okradł bank ten na sumę 400.000 franków.

Zdamskowany w Belgii, gdzie uchodził za dentystę-chirurga i chciał kupić sobie klinikę dentystyczną, Grenet w chwili aresztowania posiadał tylko 15.000 franków. Zeznawszy zrazu, że roztrwonil całą sumę 400.000 franków, oświadczył później, iż z sumy tej zużył tylko 40.000 franków, resztę zaś zakopał w parku w Wersalu.

— Nie mogąc zdeponować tych pieniędzy, skradzionych w banku, postanowiłem zachować z nich jedną dziesiątą, resztę zaś zakopać w ziemi. Kupiłem więc cztery duże słoje z konfitur i w każdy z nich schowałem 90 banknotów 1000-frankowych, poczem zakopałem je nieopodal „Grand-Trianon” w czterech rozmaitych miejscach.

Nie czekając na powrót aresztowanego do Francji, trzech inspektorów policyi przedsięwzięło poszukiwania we wskazanym miejscu. Po

trzech dniach zmudnej pracy odnaleźli istotnie w pobliżu Grand-Trianon w czterech miejscach zakopane na pół metra głębokości w ziemi cztery słoje, hermetycznie zamknięte, wraz z pieniędzmi.

Znaleziony skarb został natychmiast opieczniony i złożony u sędziego śledczego.

„Przestanę palić — pieniądze dam sierotom!”

(1.) Pewien Amerykanin, skromny urzędnik ciłowy w Waszyngtonie, zdobył się na piękny gest, naprawdę godny naśladowania. W chwili wybuchu wojny pojawił się on w ambasadzie francuskiej z sumą dziesięciu dolarów, mówiąc: „Oto kwota, którą co miesiąc wydaje na tytoń. Postanowiłem odmówić sobie palenia papierosów przez cały czas trwania wojny, a uzyskaną w ten sposób kwotę przeznaczam na cele sierot francuskich”.

Stosując się do swego przyrzeczenia szlachetny Amerykanin przez wszystkie lata wojenne przynosił regularnie swoich dziesięć dolarów, czasami

Gwiazdkowy i Noworoczny numer „GONCA KRAKOWSKIEGO”

Wydawnictwo „Gońca Krakowskiego” wydaje i w tym roku bez względu na ogromne koszty

Numer Gwiazdkowy

o znacznie powiększonej objętości, jakoteż okazały

Numer Noworoczny

W tym celu udało się Redakcyi pozyskać cały szereg nader cennych artykułów pierwszorzędnym polityków publicystów, tudzież wartościowych utworów literackich, artystycznych i okolicznościowych.

Ogłoszenia do powyższych numerów

o kilkakrotnym zwiększonym nakładzie i objętości przyjmują

Administracya „Gońca Krak.” do dnia 21 bm.

Pospiech jest wskazany ze względu na znaczną ilość już nadesłanych zgłoszeń, tudzież celem zyskania dogodniejszego miejsca dla P. T. Inzerentów. Po powyższym terminie nie możemy ręczyć za wydrukowanie ogłoszenia, przyczem ze względu na zwiększony koszt druku będziemy zmuszeni liczyć należność za później nadesłane ogłoszenia o 100% drożej.

Upraszamy tedy P. T. Inzerentów, aby zechcieli nadsyłać zamówienia w terminie do dnia 21 b. m.

Wydawnictwo „Goniec Krakowski”

zaś nawet dwadzieścia, uważając bowiem, że wyzbycie się tytoniu przynosi zbyt małą sumę, wyrzekł się również jednej potrawy ze swych codziennych posiłków, dla dobra sierot francuskich. W czasie pobytu swego w Ameryce premier Briand polecił ambasadorowi Francji, by w nagrodę za szlachetny postępek udekorował filantropa amerykańskiego krzyżem Legii honorowej.

Groźny pożar na Zakrzówku

(t) Wczoraj około godziny 12 w południe zaalarmowano straż pożarną, że w jednym z zabudowań gospodarskich na Zakrzówku **wybuchł wielki pożar.**

Na miejsce pożaru wyjechał natychmiast jeden pluton straży pożarnej pod dowództwem naczelnika p. Obidowicza.

Zanim straż dojechała ogień, który prawdopodobnie powstał od iskry lokomotywy kolejki wąskotorowej, rozszalał się na dobre, czemu sprzyjał wiający wówczas potężny wicher.

W mgnieniu oka stanęły w płomieniach dom mieszkalny, stodoła i stajnia, stanowiące własność pp. Bednarczyka i Pieniązka.

Ziowrogi żywioł ogarnął w jednej chwili cały dom tak, że nawet sprzętów domowych nie zdołano zoić wynieść.

Straty właścicieli są bardzo znaczne — spłonęły bowiem 2 krowy, kilkanaście królików, kur oraz znaczna ilość zboża.

Mimo nadludzkich wysiłków straży pożarnej ognia nie zdołano całkowicie zlokalizować, tak, że pochłoniął on całe zabudowania, z których zostały tylko zgłiszcz.

Z TEATRU J. SŁOWACKIEGO. Dzisiejsza przedstawienie „Strasznych dzieci” zakupiła w całości Akademia handlowa „piątkowe zaś „Nuza”. Przed światłami odbędzie się zatem dwa przedstawienia publiczne, tego niezwykłego widowiska tj. we środę i we czwartek b. tygodnia.

MIĘJSKI TEATR OPERA I OPERETKA. Niezwykle sukces jaki zdobyła sobie sobotnia premiera znakomitej operetki „Szkoła miłości” dał dowód że w Krakowie operetka ta stała się prawdziwą atrakcją dnia. Znakomita gra artystów niezwykle zgrana orkiestra, nowe przepyszne stylowe kostiumy i bogata wystawa wroza tej bajecznej operetce trwale powodzenie. „Szkoła miłości” dana będzie dziś w teatr i jutro.

SYLWESTROWA NOC PIKUSIA. Ogłoszony na dzień 31 bm. o godzinie 7 wieczór „wesoły wieczór Pikusia (Józefa Ursteina) wywołał u naszej publiczności tak żywe zainteresowanie, że większa część biletów jest już wysprzedana. Wobec tego J. Urstein z udziałem świetnych artystów warszawskich i lwowskich po raz drugi a to dnia 31 bm. o godzinie 9:30 w nocy daje tzw. „Noc Sylwestrowa Pikusia”. Bilety na „Noc Pikusia” są do nabycia u Br. Lipskich, Sławkowska 8.

HUMOR, SWAWOLA I WESOŁOŚĆ KRAKOWSKICH AFRODYT. Ich wielbiciele wystapia w całej pełni swojskiego uroku w kilku humoreskach, które w piątek 23 bm. o godzinie 7 wieczór w sali Kolegium wykładów naukowych (Rynek gł. L. 39) odczyta, redaktor Antoni Lekszycki, bystry obserwator życia krakowskiego światka i pierwszorzędnym znawcą jego tajemnic. Humorystyczny ten film pełen poetyckich dygresyj, nosi tytuł „Luperkalia krakowskie w lesie bieleńskim”. Bilety po 150 i 100 marek na ten interesujący wieczór recytacyjny są już do nabycia w sekretaracie Kolegium wykładów naukowych.

PONOWNA ZNIŻKA CEN DRZEWA OPALOWEGO. Magistrat zniżył ponownie cenę drzewa opałowego o 80 marek na 100 kg. w składach miejskich. Asygnaty na drzewo wydaje miejskie biuro anrowizacyjne bez ograniczeń.

(t) KIESZONKOWCY. W niedziele w kino „Opięka” aresztowano 23-letniego Franciszka Wojtasika, który skradł p. Marynowi Dobrowolskiemu portfel z 20.000 marek. Również aresztowano 12-

letniego Józefa Kaganaka za kradzież torebki z pieniędzmi na szkodę p. Katarzynę Kapeciowej.
(t) **ATAK SZALU.** Wczoraj o godzinie 6 wieczorem zawezwano pogotowie ratunkowe do kina „Onieka”, gdzie podczas wyświetlania filmu, obecny tam kawalerzysta Kozłowski Józef uległ ostrzemu atakowi szału. Po ubezwładnieniu chorego, przewieziono go karetka pogotowia ratunkowego do szpitala okręgowego załogi.

(t) **WYPADEK PRZY PRACY.** Wczoraj w drukarni braci Koziańskich przy ulicy Karmelickiej zdarzył się nieszczęśliwy wypadek który tylko dzięki nadzwyczajnym okolicznościom nie pociągnął za sobą ofiary jednego życia ludzkiego. Oto 19-letnia Janina Kolanówna zajęta tam w charakterze nakłajaczki porwał nagle pas transmisyjny, skutkiem czego robotnica odniosła bardzo ciężkie obrażenia na całym ciele i doznała zwichnięcia obu nóg. Zawezwane pogotowie ratunkowe, po udzieleniu pierwszej pomocy ofierze wypadku, przewiozło ją do szpitala św. Łazarza.

KRONIKA LWOŹSKA.

(Telefonem od naszego korespondenta).

ODZNACZENIE ZASŁUŻONYCH OFICERÓW. Gen. Jędrzejewski został odznaczony komandorskim krzyżem Legii honorowej, gen. Linde, zastępca dowódcy O. K. otrzymał oficerski krzyż Legii honorowej. Dekoracja odbędzie się 20 bm. w Warszawie, gdzie obaj generałowie już wyjechali.

PRZED POGRZEBEM SP. ZAPOLSKIEJ. Zwłoki Gabrieli Zapolskiej przeniesione zostały do krypty kościoła OO. Bernardynów. Stamtąd zostaną przewieszone we środę do nawy i umieszczone na katafalku przed wielkim ołtarzem, gdzie zostanie odprawione nabożeństwo żałobne. Po nabożeństwie wyruszy kondukt pogrzebowy przed gmach wielkiego teatru. Tu chór operowy odśpiewa kantatę żałobną i wygłoszone zostanie przemówienie na temat zasług Zapolskiej około teatru, poczem głównymi ulicami uda się kondukt na cmentarz łyżczakowski. Zwłoki zostaną tymczasowo złożone do grobowca, gdzie spoczywają zwłoki Maryi Kozłowskiej. Koszta pogrzebu ponosi gmina miasta Lwowa.

ŻĄDANIA INWALIDÓW. W gmachu Domu katolickiego odbyło się w niedzielę nadzwyczajne walne zgromadzenie członków miejskiego koła inwalidów. Przemawiał szereg mówców, domagając się wszczęcia akcji założenia egzekutywy inwalidzkiej, założenia warsztatów szewskich i krawieckich dla inwalidów, usunięcia żeńskich sił z biur wojskowych i zastąpienia ich inwalidami i zdemobilizowanymi żołnierzami i oficerami, usunięcia niekompetentnych osób z urzędów, załatwiania sprawy inwalidzkie i wypłacenia uchwalonych zapomóg dla wdów i sierot po inwalidach. Uchwalono wyasygnować 50 tysięcy marek dla wdów i sierot z funduszu koła. Wiec trwał 7 godzin.

Match Polska--Węgry w Budapeszcie 0 : 1.

Według wiadomości, które nadeszły do Krakowa, zawody piłki nożnej Polska--Węgry zakończyły się zwycięstwem przedstawicielstwa Węgier w stosunku 1:0. Wynik ten może być uważany za nader korzystny dla polskiej drużyny, wobec tego, że przedstawicielstwo Węgier zajmuje teraz jedno z pierwszych miejsc w sporcie piłkowym w Europie. Z Węgrami niedawno przegrała reprezentacja Niemiec w stosunku 0:3 mistrzowska reprezentacja Szwecji w stosunku 2:4, wobec tego wynik drużyny polskiej jest chlubny. Warunki atmosferyczne, wśród których odbywał się match, były dość korzystne, udział publiczności olbrzymi.

Nadesłane.

Na Gwiazdkę!

Szale wełniane i jedwabne.
Rękawiczki ciepłe. — Pończochy damskie i dziecięce. — Skarpetki męskie.
Pledziki wełniane.

Torebki, portfele, papierońnice skórkowe.
Bogaty wybór krawatów męskich.
Szertingi 80 cm. à 450 mk. za 1 metr.
Oxfordy na fartuszki.

Bluzki etaminowe i jedwabne.

Staniczki damskie

poleca po cenach przystępnych — firma

E. Ostaszewski i E. Mayer
Kraków, Rynek gł. 5. Telefon 2435.

Rendez-vous dla przejezdnych!

Restauracja Mieszczńska

KAROLA NIĘDZIAŁKA

Kraków, Florjańska 19.

Bufet obfity. Wielki wybór trunków.

Kuchnia znana z dobroci. Piwo i Porter żywiecki.

Lokal otwarty do 1 w nocy.

Rokowania Brianda z L. George'm rozpoczęte

Na porządku dziennym sprawa odszkodowań niemieckich oraz problem rosyjski. — Trudne warunki Anglii.

London (PAT). Wczoraj przed południem rozpoczęły się w Downing Street rokowania pomiędzy Lloydem Georgem i Briandem. Ze strony Francji w konferencji wzięli udział także Loucher i Berthelot. Pierwszym punktem obrad jest sprawa odszkodowań. Pod obrady wejdzie także problem rosyjski.

London (AW). „Petit Parisien” donosi, że Anglia postawi prawdopodobnie w obecnych rokowaniach Francji trudne warunki do przyjęcia.

Anglia zażąda, aby Francja zgodziła się na ograniczenie zbrojeń i na zwołanie konferencji europejskiej, na której byłyby reprezentowane i Niemcy i Rosja.

London (AW). Przybył tutaj Rathenau i zamieszkał w hotelu Carlton, gdzie również stanął Briand.

Irlandya zatwierdzi układ z Anglią

Klęska de Valery.

London (PAT) Wied. Biuro Kor. W Dublinie oczekują ogólnie, że układ anglo-irlandzki będzie ratyfikowany przez parlament irlandzki,

ponieważ Collini i Griffith, którzy są za przyjęciem układu, odnieśli zwycięstwo nad de Valerą i jego zwolennikami.

Krwawe walki w Irlandyi trwają dalej

Belfast (PAT) Reuter. Posterunek koszar Ballmoral rozpoczął ubiegłej nocy strzelać na sześć osób, zajętych ładowaniem na automobil ciężarowy broni, pochodzącej z koszar, przyczem zabito jedną osobę i trzy raniono.

Belfast (PAT) Reuter. Na ulicach Belfastu przyszło wczoraj do starć. Zabito 5 osób, 15 zaś raniono. Pomiędzy rannymi znajdują się trzy kobiety. Dzisiaj popołudniu rozpoczął się znów ogień karabinowy.

Agitacja przewodniczącego niemieckiej komisji na G. Śląsku

Katowice (tel. wł.). Szczerze intencji niemieckich dosadnie charakteryzuje wystąpienie przewodniczącego komisji górnośląskiej, ministra Schiffera, na konferencji niedzielnej z członkami niemieckiego wydziału dla Górnego Śląska. W swym przemówieniu przedstawiciel rządu berlińskiego zachęcał ludność miejscową do wytrwania i do rozwijania narodowej świadomości i kultury na gruncie zespolenia, co — jak bez ogródek się wyraził, — we wspólnej walce musi doprowadzić, że dla Górnego Śląska i dla całej

niemieckiej ojczyzny znów zaświeci słońce (1).

Trudności kolejowe na G. Śląsku

Katowice (PAT). Wiceminister Eberhardt, przewodniczący polskiej podkomisyi kolejowej, oświadczył przedstawicielowi biura prasowego Naczelnej Rady ludowej, że prace podkomisyi postępują naprzód, natrafiają jednak na trudności z powodu przecięcia kolei przez linię graniczną. W samych tylko okolicach Bytomia w 10 miejscach granica przecina linię kolejową.

Tajemnicze pogrożki wysadzenia giełdy w powietrze

London (PAT) Wied. Biuro Kor. Różni członkowie giełdy nowojorskiej otrzymali listy z po-

grożkami, że giełda będzie wysadzona w powietrze.

Straszne burze na Atlantyku

Leafield (Radio. PAT) Na Atlantyku mają panować straszne cyklony. Wielki parowiec „Olimpik” przybył dzisiaj do wybrzeży angielskich, uniknąwszy z trudem katastrofy. Wiele parowców uległo zniszczeniu.

Miasto Hull pod wodą

London (PAT) Wied. Biuro Kor. W sobotę miasto Hull zostało zalane wodą z powodu wystąpienia z brzegów rzeki Humbar. Połączenia telegraficzne i telefoniczne zostały również przerwane. Wiele domów zniszczonych. O stratach w ludziach niewiadomo. Szkody obliczają na 250 tysięcy funtów szterlingów.

Duchowieństwo rosyjskie za monarchią.

Belgrad (AW). Wychodząca w Belgradzie „Nowaja Wremja” donosi, że kongres kościelny bawiającego za granicą rosyjskiego duchowieństwa wydał odezwę do obywatelstwa rosyjskiego, w której wzywa obywatelstwo do obalenia rządu sowieckiego. W interesie ogólnego pokoju leży — zdaniem kongresu duchowieństwa rosyjskiego — wskrzeszenie praworządnej monarchii rosyjskiej.

Nowy „hetman” Ukrainy

Lwów (tel. wł.). W pewnych kołach ukraińskich powstała myśl lansowania na hetmana Ukrainy, sfederowanej z Rosją pod protektoratem Berlina, hr. Chołoniewskiego (1), zasłużonego wobec Habsburgów. Odpowiedni memoriał do monarchistów rosyjskich wniósł między innymi b. członek dyktorya u. Makarenko. Kandydatura ma uzgodnić austriacko-prusko-rosyjskie wpływy na Ukrainie.

Ruch giełdowy.

Giełda krakowska z 19 grudnia

Waluty i dewizy.	Waluta markowa			
	Gotówka (banknoty)		Czeki, przekazy i waluty	
	Kupno	Sprzedaż	Kupno	Sprzedaż
Dolary St. Zjed.	2900—	3100—	2900—	3100—
Franki franc.	230—	250—	235—	255—
„szwajc.	—	—	—	—
Funt szterlin.	—	—	—	—
Marki niemiec.	15.50	16.50	16—	17—
Korony austr.	—47	—51	—47	—51
„czesko-sl.	35—	37—	37—	39—

Akcyje bankowe.	Waluta markowa		
	ofiar.	zadano	Transakcyja
Bank Przemysł. i—V em.	600—	700—	
Bank Hipoteczny	950—	1000—	
Bank Matopolski	725—	775—	750—
Ziemski Bank Kredyt.	600—	650—	
Powszechny Bank Kredyt.	350—	400—	
Bank Z. dla Kresów, Łańcut	600—	700—	
Akcyje tew. handl. i przem.			
P. T. H. I—IV em.	625—	725—	675—695
„Eligor” — L. J. Borkowski	—	—	—
„Impex”	250—	300—	
„Polski Glob”	1050—	1250—	1200—
C. Hartwig, Poznań	—	—	—
Zegluga Polska	300—	350—	325—
Zieleniewski—III em., „ex”	5700—	6000—	
H. Cegielski, Poznań	1900—	2000—	2000—2025
Warsz. Parowozy I—II em.	1100—	1300—	
„Lemiesz”	—	—	—
„Trzebinia” I—IV em.	2300—	3000—	3000—2850
„Pocisk”	500—	900—	
Automotor	900—	1100—	
Portland-Cem. Szczakowa	—	—	—
Górka	7800—	8200—	
Siersza	7400—	7800—	7600—
Tepege	5300—	5600—	5500—
Polska Nafta	1700—	1900—	1800—1825
Elektr. Siersza I—III em.	1300—	1400—	
Oikos	—	—	—
Pezet	100—	1125—	
Muszcze Trzebinia	200—	400—	
„Krakus” IV em.	2600—	2800—	2700—2750
Porcelana Cmielów	—	—	—
Fabr. cukru w Chodorowie	2800—	3000—	3000—

Lwów (PAT) Gielda, Ruble carskie setki 400, 600, po 200: 160, 200. Rumuńskie tasiaczkę 30, 50, po 250 20, 40. Karbowane po 1000: 3, 5. Grzywny po 500: 6, 10. Franki francuskie 240, 250. Franki szwajcarskie 550, 600. Funt szterlingi 12750, 13250. Dolar amerykański 3025, 2125. Dolar kanadyjski 2500, 2500. Marki niemieckie po 1000: 16, 17, po 100: 15, 16. drobne 14, 15. Lei rumuńskie 24, 25. drobne 20, 22. Lir włoskie 120, 130. Korony czeskie 37, 39. Korony austriackie 045, 055.

Dewizy: Londyn 1250, 13250. Paryż 245, 255. Zurych 550, 600. Praga 37, 39, trans. 38. Wiedeń 045, 055. Berlin 1550, 1750. Nowy Jork 3000, 3100. Mediolan 120, 130.

Wiedeń (PAT) Kurs dewiz. Amsterdam 232950, Zaryż 2333, Belgrad 9450, Bruksela 3447, Bruksela 43450, Budapeszt 950, Chrystiania 99875, Kopenhaga 124475, Londyn 26890, Mediolan 28890, Madryt 95950, Nowy Jork 6525, Paryż 60980, Praga 7949, Sofia 4435, Sztokholm 157970, Warszawa 20450, 20650, Zurych 126175, Dolar 6433, Belgijskie 47980.

Bułgarskie 4470. Duńskie 122475. Marka niemiecka 3457, angielskie 26590. Francuskie 50480. Norweskie 97675. Holenderskie 230950. Polskie 199, 201. Rumuńskie 4995. Szwedzkie 15570. Szwajcarskie 124975. Czeskie 7923.

Wiedeń (PAT) Zamknięcie giełdy. Renta majowa 117. Austriacka renta koronowa 116. Renta lutowa 117. węgierska renta koronowa 1500. Losy tureckie 30000. Pryorytet kolej południowej 14600. Anglo-bank 15100. Bankverein 7800. Bodenkredit 11400. Bank depozytowy 3750. Laenderbank 19000. Merkur 6000. Unionbank 6000. Bank obrotowy 3930. Złoty 30500. Kolej północna 279000. Lwów—Czerniowce 21000. Koleje austriackie 37400. Kolej południowa 12800. Alpin 52800. Berg und Hueften 100.000. Krupp 23000. Huta Poldi 33000. Praskie Tow. przem. żelazn. 98000. Rima 25960. Skoda 39900. Zieleniewski 11400. Gal. Karpaty 110.000. Schodnica 72000. Siersza 16100.

Praga (PAT) Berlin 41, 60. Warszawa 231, 291. Marka niemiecka 41, 60. Marka polska 211, 271.

Berlin (PAT) Kurs dewiz: Dolar 170'30, Belgijskie 1353'50, Funt 745'25, Francuskie 1438'25, Włoskie 812, Polskie 6'40, Czeskie 228'75, Austriackie stemplowane 3'40, Rumuńskie 141'75, Szwajcarskie 3486'50, Amsterdam 6018'35, Buenos Ayres 59'90, Chrystiania 2807'70, Nowy Jork 181'06, Paryż 1452, Kopenhaga 3606, Helsingfors 345'45, Włochy 816'65, Londyn 756'70, Szwajcarzy 3496'50, Hiszpania 3637'45, Stemplow. wiedeński 6'68, Praga 232'75, Budapeszt 2797.

Zurych (PAT) Końców kurs dewiz. Berlin 2'70, Holandia 187, Nowy Jork 515, Londyn 21'50, Paryż 40'70, Mediolan 25'30, Bruksela 39, Kopenhaga 101, Sztokholm 126, Chrystiania 79, Madryt 75, Buenos Ayres 172, Prag 6'35, Budapeszt 0'72, Zaryż 1'90, Warszawa 0'16, Wiedeń 0'15, Austr. stemplow. 0'10.

Zurych (PAT) Godz. 1. Szwajcarski Bank Związkowy: Warszawa 0'16, 0'17 i pół.

—000—

Z TEATRU „BAGATELA”.

Osiołkowi w żłoby dano.

Komedia w 2 aktach Roberta de Fleurs'a i G. A. de Caillavet'a.

Bez kwestyi ten osiołek jest przemiany. Ale żeby znów aż tak zachwycający, by żadna kobieta, znajdując się w jego pobliżu, nie mogła odmówić sobie przyjemności poglaskania go — to zdaje się być osobistą złościwością autorów, która zresztą zwraca się przeciwko nim samym. Bo wszakże mamy prawo, a nawet zmuszeni jesteśmy uznać tych panów za bardzo zajmujących, co najmniej tak dowcipnych i dyskretnie uczuciowych, jak Lucyan de Versannes, którego tymczasem bez ceremonii puszczają obie jego kobiety, z prawej i lewej ręki — na pierwszy banalny frazes Jerzego wypowiedziany od niechcenia. Nie dość na tem. Urokwowi bezmyślnych wierzeń i kaprysów osiołka ulega śliczna, dzielna, promieniejąca młodocianością i zdrowiem dziewczyna i to z całą świadomością, wolną od złudzeń co do wewnętrznej jego wartości. Ze strony Michaliny daje się to wytłumaczyć ukrytą rysą załamania psychicznego poczuć osamotnienia, sieroctwa i potrzeby tkliwości.

Miękkość i niezdyscyplinowanie Jerzego wydaje jej się promieniowaniem wewnętrznym dobroci jego, krępująca bierność wyzywa jej inicjatywę a prawdziwie ośia tępotą, grając na jej nerwach wciąż w grę serce. Zresztą fakt, że dzielna i mądra kobieta zupełnie szczerze może pokochać głupca i czuć się z nim szczęśliwą — nie jest wyjątkowy — by jednak Michalina w wiosnie swych uczuć była w stanie tak dokładnie zdawać sobie z tego sprawę o tem można powatpiewać. Daje to jednak autorom sposobność do stworzenia bardzo miłych scenek między nią, a ojcem chrzestnym i opiekunem Lucyanem de Versanne. Ten sympatyczny pan osobiście mocno zbławizowany, który sta-

ra się nie czynić żadnej różnicy między żoną a kochanką, gdyż obie są mu w rzeczy samej równie obojętne i stoją w jego opinii na tym samym poziomie — właśnie dlatego wyznaje pewien kult dla uczucia młodego, wolnego od refleksyj, dla miłości pierwotnej żywiołowej, która nie wie za co i dlaczego kocha „bez sensu, nie wiadomo skąd powstała absurdalna — tak, to właśnie miłość”. Urok tego porywu, osobiście dlań niedościgniony, wzrusza go w młodej dziewczynie która w jego domu znalazła starą, lecz tak chłodną opiekę — wyrwa mu z głębi duszy parę ciepłych słów i obietnic, dopomożenia tej nie-mądrej miłości swem doświadczeniem światowca, dyplomaty i paryżanina, który wie, że nawet do celów jak dzieł jasnych, nie można zdążyć prostą drogą.

Jak się do tego zabiera, widzimy w drugim akcie. Znakomita scenicznie jest noc niespokojna osiołka, wypełniona przygotami po brzegi. PP. de Fleurs i de Caillavet znają scenę na wylot, jak do własny. Tak zgrabnie potrafią się też na niej urządzić, że żadne słowo nie pada nadaremnie, żaden epizod nie wyrwa się jako przypadkowy. Patrzy się na te migające scenki, jak na kreślone z tym specjalnym szykiem francuskim, żywe ilustracje z „la Vie parisienne”.

Zatem instalacja śpiewaczki Vivetty w sypialni Jerzego, jego powrót i niespodziewane wyfruniecie z gniazdka przywleczonej gołębki, a wtargnięcie na jej miejsce (o trzeciej w nocy) czarnoskrydłatego kruka, Lucjana. Spokojna ironia, z jaką ten pastwi się nad swą dobroduszną ofiarą, jest isticie piekielnie wyrafinowana — a jej stopniowa, nie spietrza na widowni kaskady śmiechu. Lucyan nie walczy o szczęście własne, nad którym dawno sceptycznie machnął ręką, lecz Michalinki, — nie zaniebując nadto strzedz po rycersku ambicji młodego dziewczątka, którego dumne, przeczulone serduszek, targane wzruszeniami, przerzuca się co chwila z jednej ostateczności w drugą. Pełne szerego komizmu a zarazem ślicznego sentymentu

prawdziwej mowy serca, są sceny końcowe tego aktu, — natomiast trzeci zdradza wyczerpanie i pewną sztuczność. Autorzy czują, że trzeba koniecznie to kapitalne zawikłanie, lecz czynią to trochę beładnie i szematycznie, co zważyte wrażenie początkowe znacznie osłabia. W każdym razie i to jest „ładna historia” z obowiązkową leżką, — choć w zdrobniłym stylu.

Sympatycznym osiołkiem, noszącym w sobie naturalnie p. Nowacki, który w tych rolach z głupia frant, a jaśniejących beztróskim humorem, czuje się zawsze znakomicie. Czy jednak rozbrajająca głupota osiołka nie mogłaby nosić więcej znamion ufnego w siebie wdzięku, zamiast gapiowatego niedołęstwa, to pytanie, które nasuwa mimowolnie fakt powodzenia u kobiet, wymagający obok notorycznej głupoty, przecież jeszcze jakiegoś urozmaicenia.

P. Malicka grała Michalinkę, tę dziewczynę tak naiwną, a jednocześnie ak poważną w sprawach uczucia. Wyposażyła ją w tyle wdzięku, szczerości i tkliwości, że dzięki temu, nawet mocno ryzykowne sytuacje, na które waży się dzielna dziewczyna w tej walce o szczęście — tracą swoją dwuznaczność. Pan de Versanne nie mógł być trafniej zaprezentowany, niż przez p. Fritschego. Jego wykwinna maniera i spokojna nonszalaneria, z pewnym odcieniem melancholii, czynią często daną postać bardziej interesującą, niż to było wolą autora. Odettę trochę prowincjonalną w rysunku, grała p. Trojanowska. Fernandę, z całą miłą swobodą przedstawiła p. Dobrzańska, którą z przyjemnością wypadło powitać po raz pierwszy na nowej scenie.

Śpiewaczką Irettą była p. Bruczowa, której rola nie wymagała wielkiego wysiłku — za to pozwoliła artystce na przesunięcie przed wzrokiem widowni szereg toalet rzeczywiście wspaniałych.

W pomniejszych rolach wystąpili panie: Szreniawa, Orzelska, Ornicka, Kowalikówna oraz panowie: Lętowski, Wesolowski, Szyszłowiec, Broński i Stodolski.

E. L.

DROBNE OGŁOSZENIA

WOLNE POSADY

Wytwórnia obuwa poszukuje zastępcy w Krakowie za wysoką prowizją. Warszawa, Żółwia 47—14 Arkuszewski.

Młody technik budowlany, dobry rysownik, biegły w obliczeniach, potrzebny zaraz. Zgłoszenia do Administracji Gońca Krak. pod „Rysownik”.

Fabryka Portland Cementu w byłej Kongresówce poszukuje chemika ze znajomością fabrykacji cementu. Oferty pod „PORTLAND” do Reklamy Polskiej, Warszawa, Jasna 10. 5958

Większe przedsiębiorstwo przemysłowe w Krakowie poszukuje biegłego korespondenta esperanckiego i angielskiego. Warunki bardzo dobre. Zgłoszenia pisemne własnoręcznie do Adm. „Gońca Krak.” pod „Spółka akcyjna F. P. O. T.” 5812

Pannę pisać biegle na maszynie ze znajomością języka polskiego i niemieckiego w słowie i piśmie poszukuje wielkie przedsiębiorstwo. Zgłoszenia do Adm. „Gońca Krakowskiego” pod „Przedsiębiorstwo”. 5740

8-kl. Gimnazjum Filologiczne Żeńskie w Łodzi, z prawami państwowymi poszukuje dyrektora. Płaca podług „Komisyi Sześciu”. Miejszkanie zapewnione. Posada natychmiast do objęcia. Szczegółowe oferty nadsyłać sub: „Dyrektor”, Warszawa, ulica Fredry 4. Powołane Biuro Ogłoszeń. 5896

POSAD SZUKAJĄ

Dwaj urzędnicy biurowi (Ślązacy) z dłuższą praktyką biurową, wł. jęz. polskim i niemieckim w słowie i piśmie przyjmą zaraz posady biurowe. Zgłoszenia pod: E. Kawulok, urz. poczt. Gieszyn polski dla J. T. 6092

Poszukują posady panna inteligentna z kilkuletnią praktyką w biurach handlowych i rządowych — pisząca biegle na wszystkich systemach maszyn, ze znajomością języków francuskiego i niemieckiego. Łaskawe zgłoszenia do Adm. „Gońca Krak.” pod „Manipulantka”. 6006

Posiadając lokal biurowy w śródmieściu, kilkumilionowy kapitał, rutynę handlową, poszukuję zastępcy poważnych firm na pensję lub prowizję. Arkuszewski, Warszawa, Żółwia 47, mieszkanie 14. 6049

Ekspedycję z działu galanterijnego w średnim wieku poszukuje odpowiedniej posady. Zgłoszenia listowne pod J. E. do Administracji Gońca. 6201

Panna z ukończoną szkołą handlową, pisząca na maszynie, znająca język niemiecki, francuski i angielski, poszukuje odpowiedniej posady. Zgłoszenia do Adm. Gońca Krak. pod Rutynowana siła. 6114

Buralistka poszukuje zaraz posady. Obojętnie jaka. Łaskawe zgłoszenia do Adm. Gońca Krak. pod L. 23943

Panią z kilkuletnią praktyką poszukuje posady ekspedycy w składzie żywn. lub delikatesów zaraz lub później. Zgłoszenia do Administracji pod A. S. B. 6208

SPRZEDAŻ

Sprzedam tanio modną welnianą spódniczkę jasną do bluzek. Zgłoszenia w Adm. Gońca krakowskiego. 6115

PIANINO czarne, krzyżowe do sprzedania w bardzo dobrym stanie. Wiadomość Administracji Gońca pod „Pianino”. 5801

Słono zdrowe, suche, zielone, w ładunkach wagonowych od 20—24 cetnarów m. 100 kg. M. 4200 natychmiast do odbioru na dworcu towarowym poleca Józef Mazach, Kraków, Karmelicka 15, I. p. 6093

Urządzenie rozeznickie kompletne sprzedam. Zgłoszenia do Administracji Gońca pod „Skład”. 6207

Sprzedam 8 morgów pola z domem przy klasztorze za 1500 dolarów. Mróz Jan, stacja Tuchów, p. Tarnów, Polska. 6075

Do SPRZEDAŻI parowy garnitur młotarniany. Wiadomość ul. Krowoderska 54, II piętro, drzwi na prawo. 6020

SPRZEDAM TANIO: sukienkę granatową plisowaną nową ze Mk. 8000 — 2 pary bucików damskich nowych Nr. 37, chevrolet Mk. 7000 — Nr. 38 Mk. 8000 — Noszone buciki damskie Nr. 35, Mk. 6000 — Półbuciki Nr. 35, Mk. 400 — 1 s-lar męski nowy bez rękawów ze Mk. 3000 — Wiadomość: Berka Joselewicza 18, IV. p., ofic. 5902

OKAZYJNIE piękna lampa mościenna, 4 pal. żyrandol, maszynowa do prania, 20 par rogów opraw. i różne inne rzeczy na sprzedaż. Zgłoszenia do Admin. Gońca pod „Okazyja”. 5804

Do sprzedania dwie pary portyer w najlepszym gatunku i dobrym stanie. Zgłoszenia listowne pod „A. 100” w Admin. „Gońca”. 6003

KUPNO

KUPIĘ PARAWAN. Zgłoszenia do Adm. „Gońca Krak.” pod „Parawan”. 5901

KUPIĘ 2 METRY KORONKI białej chentilowej. Wiadomość do Admin. „Gońca Krakowskiego”, ulica Długa 7. 6003

KUPIĘ zeszyty polskiej Sztuki Stosowanej, zapłacę dobrze. Wiadomość pod „Władysław” do Admin. Gońca Krakowskiego, ul. Dunajewskiego 7. 6200

Kupię po cenach niezbyt wygórowanych dwa dywaniki nad łóżka. Zgłoszenia do Adm. „Gońca Krakowskiego” pod „Dywaniki”. 6009

MATRYMONIALNE

Panią młodą, jednak poważną, z dobrego domu, mającą muzykalną, pragnie poznać mężczyznę na stanowisku w celu towarzyskim. Zgłoszenia do Adm. Gońca Krak. pod „Cyganka”. 6116

Samotny akademik, zawrzesz na ośm równie z samotną panną, przystojną i inteligentną w celu wesolego spędzenia świąt. Zgłoszenia do Adm. Gońca Krak. pod „Młodość”. 6202

Osoba młoda, wybitnie indywidualna, pragnie tą drogą nawiązać znajomość towarzyską. Zgłoszenia do Adm. Gońca Krak. pod „Wybitność”.

DWIE MŁODE PANNY brunetka i szatynka poszukują towarzyszy życia. Rzemieślnicy i kolejni mają pierwszeństwo, mile są widziani z okolic Przemysła i Sambora. Zgłoszenia pisemne proszę nadsyłać do Admin. Gońca Krakowskiego pod „Kamelia” dla brunetki „Fiolek” dla szatynki. 6091

Panna gospodarna, przystojna, z małym posagiem wyjdzie za mąż. Drohobycz, post. rest. Tuga. 6064

Żeni się natychmiast przystojny chłopiec lat 22 z panną lub wdową od 30—45 lat, która mu pomoże ukończyć nauki. Zgłoszenia anonimowe, możliwie z fotografią pod „777” do Admin. Gońca. 6024

OSOBA MŁODA, przystojna, mającna poszukuje towarzysza do podróży któryby nietylko był towarzyszem lecz i opiekunem. Zgłoszenia do Adm. Gońca pod „Atlantyk”.

Młoda przystojna dziewczyna pragnie poznać mężczyznę w celu towarzyskim. Zgłoszenia pod „Wycieczki” do Administracji „Gońca”.

Do teatru, kina i na koncerty pragnie towarzystwa kochanego młodego, inteligentnego i eleganckiego mężczyzny. Upraszam o łaskawe zgłoszenia z podaniem wyraźnego adresu ewentualnie miejsca zamieszkania pod „Wypelnione wieczory” do Administracji „Gońca”. 6079

ROŻNE

MAJATKI RYCERSKIE, FOLWARKI, gospodarstwa rolne, kamienice, wille, hotele, restauracje, oberże, młyny, interesy handlowe, przemysłowe, spedytorskie, zbożowe, rzemieślnicze, piekarskie, instalacyjne, itp. sprzedaje w wielkim wyborze Główne biuro w Województwie Poznańskim. Informacji udziela jedyne zastępstwo na Kraków, konces. biuro pośrednictwa J. Ropski tylko Szewska 5, telefon 2248. Zastępstwo na Tarnów F. Łusiński, Zielona 14. 6126

KOZY szwajcarskie, Króliki, gołębie rasowe, psy, sprzedaje Zakład „ORNIS” Kraków, Hotel Saski, Wypycha artystycznie ptaki i zwierzęta. 6123

Do zamiany: Węgla na materię jedwabną popielatą (top) lub granatową w dobrym gatunku. — Pelerynka seaskinowa duża na lisa najcenniejszej niebieskiej dużej. Zgłoszenia listowne pod: „A. 100” w Admin. „Gońca”.

FILATELISTY! Kupujemy zbiory, znaczki pojedyncze polskie i obce. Numery okazowe, prospekty związkowe „UNII” za nadesłaniem Mk. 100. Redakcja „FILATELISTY”, Lwów, ul. Zielona 1. 30.

Pensjonat gospodarza Zakopane, Krupówki, telefon 86. Otwarty przez cały rok, zupełnie odnowiony, położony do słońca, w ogrodzie, z ciętym widokiem na Tatry. Bardzo ciepły, posiada duże ozdobione werandy do poćmienia, światła elektryczne. Kuchnia donowa, zdrowa i smaczna, usługa skrupulatna i uprzejma. Ceny niskie. Objady i kolacje dla dochodzących. 5999

PODARKI GWIAZDKOWE

„PRZEMYSŁAWKA” 6106
 „PRZEMYSŁAWKA KWIATOWA”
 PERFUMY: „BOBOLA” — „ANTIQUE”.
 Nowości PERFUMY I PUDER „MARYLA”
 zapach miły, trwały i intensywny
HENRYK ŻAK — POZNAŃ
 Fabryka perfum i kosmetyków.

Najtańsze podarki na Gwiazdkę!

Dwie sensacyjne powieści

II. wydanie

1. **Tajemnice Sahary** Piotra Benoit, romantyczna, fantastyczno-przyrodnicza powieść, nagrodzona przez Akademię Francuską.
2. **Człowiek, który wrócił z tamtego świata** M. Leblanc'a, romans wstrząsający grozą tragicznych zdarzeń, przedstawiający zjawiska ze świata medyunizmu i spirytyzmu.

II. wydanie obu powieści na wyczerpaniu.

Jak długo zapas starczy, przesyła Administracja „Gońca Krakowskiego”

obie wymienione powieści
za cenę premiową

Mk 200

(już z kosztami przesyłki pocztowej).

Należytość należy uiszczyć z góry.

Dla P. T. Prenumeratorów „Gońca Krakowskiego” wyjątkowa cena **Mk 150**.

POKOST LNIANY wprost z fabryki lub ze składu, Farby suche, Lakier, Email: powozowy, podłogowy i kopalowy, Sekatywa, Brunolina, Tejpentyna, Włókno stalowe, Złoto malarskie, Klej stolarski, Szeriak (orange), Olej lniany i rzepakowy, Pendzie, trutkę na szczury, sznury do bielizny, mydła, krochmal ryżowy, farbka, pralki, szczotki, wosk, pasta do podłóg i bucików, sznurowadła, miotły ryżowe — poleca 6095

T. MEZYK

Kraków, Plac Szczepański L. 8
Skład farb, lakierów i pokostu.

Parowa fabryka

ciast i cukrów
STANISŁAW GURGUL
 w Jarosławiu
 zawiadamia swych odbiorców, że fabryka jest częściowo w ruchu.
 Wyrabia się:
 biszkopci, makaroniki, ciastka deserowe, miodowniki, marmeladę śliwkową i jabłeczną 5533

Spółka Akcyjna

TEROPOL

w Krakowie, ul. Stolarska 13. — Tel. 1559

poleca w wyborowym gatunku 6085

PAPE DACHOWĄ we wszystkich numerach
PAPE IZOLACYJNĄ
TER DESTYLOWANY
OLEJ DACHOWY itp.

!!! Prosimy żądać cenników z próbkami !!!

Do sprzedania:

1. **Bagler** (fabryki Weserhuette) z parową maszyną 25 koni i odpowiednim kotłem do dołowania gliny względnie ziemi, dwuramienny o wydajności do 503 na godzinę.
2. **Lina** około 500 metrów, napęd i wodźdła do kolejki linowej okrężnej.
3. **Stacja** napędowa i końcowa do wciągu linowego.
4. **Mandszul**, uci acz i ramki do fabrykacji dachówki holenderskiej.
5. **Ceglarnia**, walcownia i ucinacz do wyrobu cegły.
6. **P. rank**, Henzego do gorzelni, 5.000 litrowej 5/4 atmosfery ciśnienia i inne.

Wszystko używane w dobrym stanie.

Biuro Techniczne Inż. ST. ZDROJEWSKI
 Poznań, ul. Romana Szymańskiego 4. Telefon 37-48.

Nadzwyczajna okazja!

OBUWIE

po bardzo niskich cenach a mianowicie:

męskie od mkp. 6500, damskie od mkp. 6000, dziecięce od mkp. 1100 — poleca 6109

A. BEITSCHE, Kraków, Starowiślna 51, I. piętro.

Spiesz się z zakupem póki zapas starczy.

Na Gwiazdkę!!

Poleca w wielkim wyborze:

6133

Naczynia kuchenne: emaliowane, aluminiowe, miedziane, blaszane i tortownice

„ŻELAZO” Ska z ogran. odpow.

Kraków, ul. Floryańska L. 34. — Telefon 240.

Tamże do nabycia: **Narzędzia rzemieślnicze** wszelkiego rodzaju.

Zasadą firmy: **Dobry towar, szybka i uprzejma obsługa.**

Ceny nader przystępne!!

Re mscha do -skie

PIŁY do gatrow i tartawow, taśmowe i tarczowe (do cyrkulari)

Różne siekierki, młoty do cechowania drzewa, pilniki do ostrzenia pił, pierwszorzędną szlifierki do pił, oliwarki, smarownice do wazelin, odcinacze, świdry do gwintów i kute gwoździe.

Wszelkie narzędzia do przemysłu drzewnego stale na składzie. 5584

BIRO & COMP., Wiedeń I.,

Liebenberggasse 6.

Telefon 563 i 11525.

Adres telegr. Birosage.

MASZYNY DO PISANIA i RACHOWANIA!

na wet zupełnie zniszczone

przyjmuje do gruntownej naprawy i czyszczenia

Pierwsza w Małopolsce Pracownia dla naprawy maszyn biurowych

Wykonuje dokładnie, prędko i pod gwarancją 5726

W. KEYHA, męchanik, Kraków, Floryańska 3.

Skład instrumentów muzycznych

TADEUSZ BERGER, Kraków, ul. Szewska L. 22

wysyła fachowca strojiciela celem strojenia i naprawy fortepianów, tak w miejscu, jak i na prowincję 5906

SIANO i SŁOMĘ PRASOWANA

najprzedniejszych jakości w całowagonowych ładunkach dostarcza 6122

DOM PRZEMYSŁOWO-HANDLOWY

„MOSPOL” Sosnowiec.

ZAMÓWIENIA

NA REKLAMY

ŚWIETLNE DO KIN

mał ogłoszenia do wszystkich pism — przyjmuje:

BIURO OGŁOSZEŃ I REKLAM

H. HALLER

KRAKÓW • BONEROWSKA 11.

Kina prowincjonalne proszone są o podanie warunków za wyświetlanie reklam.

SIANO końskie, suche, zdrowe wagonowo w większych ilościach sprzedaje Dom Handlowy

„ENERGIA”, Kraków

Grodzka 51. Telefon 13-51 6089

Dostawa natychmiastowa. — Dostarcza się również dla Wojsk. Zakł. Gospodarczych.

MAK, ORZECHY, ORZECHY włoskie, SLIWY, POWIDŁA

poleca firma 6096

KAZIMIERZ OGÓRZAŁY

KRAKÓW, SZCZEPAŃSKA 11,

HANDEL KORZENNY I WIN

oraz GŁÓWNY SKŁAD DROŻDZY.

Folwark 200 morgów

blisko Lwowa, z całym inwentarzem z powodu wyjazdu zaraz do sprzedania. Zgłoszenia: Biuro ogłoszeń Sokółskiego i Ski, Lwów, Jagiellońska 7, pod „Folwark”. 6136

KOKS, WĘGIEL, brykiety górnośląskie w ładunkach wagonowych dostarcza najszybciej i tanio

Dom Przemysłowo-Handlowy

S. Frankowski i M. Lisowski

Warszawa, ul. Hoża 27. Tel. 21-30.

Adres telegraficzny „Frankils”. 6121